76STE JAARGANG No. 10032 MAANDAG 2 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

REGERING weigert TOELATING hoofdredakteur voor de „AMIGOE"

Reeds geruime tijd weigert de Regering toelating van een hoofdredakteur voor de „Amigoe", althans stelt zij aan een eventuele toelating zodanige voorwaarden dat dit met een weigering gelijk staat. Men oordele zelf.

Per 1 juni 1958 liep het contract met de toenmalige hoofdredakteur van de „Amigoe", de Heer A. G Jansen af, waardoor de behoefte aan een nieuwe hoofdredakteur ontstond.

De directie van de N.V. Paulusdrukkerij, uitgeefster van de „Amigoe" meende in verband met de mogelijke verlenging van het contract met de toenmalige hoofdredakteur goed te doen, degene die in laatste instantie over de toelating beslist, d.i. de Minister van Justitie te vragen of er zijnerzijds bezwaren bestonden tegen de toelating van een nieuwe door de Paulusdrukkerij in Nederland aan te werven hoofdredakteur.

Een der commissarissen benaderde hieromtrent de Minister die mondeling de toezegging gaf dat toelating zou plaats vinden „indien aan de normale voorwaarden zou zijn voldaan".

Op 31 mei 1958 richtte de Directie aan de Gezaghebber, Plaatselijk Hoofd van Politie een verzoek voor een werk- en verblijfsvergunning ten behoeve van de journalist de Heer R. A. Oudejans te Diemen, bij welk verzoek werd overgelegd een door de autoriteiten hier opgestelde en door de Heer Oudejans voornoemd ingevulde en ondertekende „Bijlage bij Verzoeken om Toelating".

Op 12 juli 1958 werd na herhaald aandringen door de Paulusdrukkerij om uitsluitsel op het verzoek tot toelating van de Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, een brief ontvangen van de navolgende inhoud:

"Naar aanleiding van uw verzoek d.d. 31 mei 1958 voor toelating van de heer F.A. Oudejans, heb ik de eer u te berichten, dat volgens aanwijzing van de heer Minister van Justitie geen beroepsjournalisten meer zullen worden toegelaten, voordat naar het oordeel van de Regering is komen vast te staan, dat op de categorie van beroepsjournalisten de uitzttingsbepalingen naar de beslissing van de Koninkrijksregering niet op bijzondere wijze dienen te worden toegepast.

De Regering heeft geen bezwaar, dat aan de heer F. A. Oudejans een toelating tot tijdelijk verblijf op Curaçao wordt verleend, voorlopig voor de tijd van drie maanden, met toestemming om gedurende die tijd werkzaam te zijn als redakteur van het dagblad "Amigoe di Curaçao".

Voorts kan worden toegevoegd dat indien binnen de termijn van drie maanden een beslissing van de Koninkrijksregering op dit punt nog niet is genomen, verlenging van de tijdelijke toelating kan plaats hebben, en tevens onder mededeling, dat de tijdelijke toelating vervalt zodra naar het oordeel der Regering bijzondere uitzettingsoepalingen op beroepsjournalisten door de Rijksregering worden toegepast.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
w.g. Gorsira

Bovendien ontving de Paulusdrukkerij van de Gezaghebber de mededeling, dat hem, door de Minister van Justitie was opgedragen aan de Directie mondeling mede te delen, dat de in bovenaangehaalde brief getroffen voorziening als een biezondere gunst diende te worden beschouwd en dat de voorwaarden waaronder de toelating plaats vond, niet gepubliceerd zouden mogen worden, daar anders de Heer Oudejans in het geheel niet zou worden toegelaten, c.q. de toelating zou worden beëindigd.

Deze handelwijze wekte in verband met de eerder door de minister van justitie gedane toezegging bij Directie en Commissarissen grote verbazing.

Toen hieraan door een der commissarissen aan de Minister van Justitie uiting werd gegeven, verklaarde deze toe te geven te snel geweest te zijn met zijn toezegging; voorts dat hij in de toelating onder de gestelde voorwaarden zijnerzijds geen weigering tot toelating zag en dat in ieder geval de beslissing niet van hem, doch van de Regering afkomstig was.

Commissarissen besloten daarop zich tot de Regering te wenden hetgeen bij verzoekschrift dd. 1 augustus 1958 van de volgende inhoud geschiedde:

Aan de Raad van Ministers,
Alhier.

Geeft eerbiedig te kennen:
"de N.V. Paulusdrukkerij, gevestigd te Willemstad en kantoorhoudende aan de Conscientiesteeg no. 29, aldaar;
— dat rekwestrante bij verzoekschrift dd. 31 mei 1958 aan de Heer Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie, een werk- en verblijfvergunning heeft verzocht ten behoeve van de Heer F. A. Oudejans, wonende te Diemen, door haar aangezocht als hoofdredakteur van het door haar uitgegeven dagolad "Amigoe di Curaçao", ter vervanging van de toenmalige hoofdredakteur, de Heer A. G. Jansen;
— dat bij brief dd. 12 juli 1958 no 1980 van de Heer Gezaghebber, het volgende aan rekwestrante werd medegedeeld;
(volgt inhoud van bovenaangehaalde brief)
— dat voorts tijdens een onderhoud met ondergetekenden op vrijdag, 18 juli 1958, door de Heer Gezaghebber namens de Regering werd medegedeeld, dat de beslissing als in bovenbedoelde brief vermeld als een gunst, althans tegemoetkoming jegens rekwestrante moest worden beschouwd; dat publikatie van de voorwaarden waaronder de toelating wordt oegestaan, door de Regering niet wenselijk werd geacht; dat, indien rekwestrante voornemens was tot publikatie over te gaan, zij beter van de tegemoetkoming geen gebruik kon maken;
— dat rekwestrante eerbiedig naar voren wenst te brengen dat zij zich bezwaard acht door deze beslissingen van de Regering;
— dat immers geredelijk kan worden ingezien dat een tijdelijke toelating, welke ieder ogenblik beëindigd kan worden, onder de onderhavige omstandigheden gelijk staat met een weigering tot toelating;
— dat het toch begrijpelijkerwijs onder weze voorwaarden voor rekwestrante biezonder bezwaarlijk is een hoofdredakteur te doen uitkomen — met alle daaraan verbonden kosten — wiens toelating ieder ogenblik beëindigd kan worden;
— dat het ook voor betrokkene uitermate riskant wordt zijn huidige betrekking op te geven in ruil voor een, door de regeringsmaatregel zo labiel geworden positie;
— dat ook al zou men aannemen dat een niet in de Antillen geboren bereid gevonden zou worden onder deze omstandigheden de betrekking van hoofdredakteur te aanvaarden, het nog meer de vraag is of hij, met de doorlopende dreiging van beëindiging der toelating boven het hoofd, zijn taak naar behoren zal kunnen vervullen;
— dat het rekwestrante wil voorkomen dat de toelating onder de voorwaarden als in bovenbedoelde brief vermeld, in strijd is met de usance, dat toelating wordt verleend ter vervanging van in een bedrijf ontslagen werkkrachten, die op de plaatselijke arbeidsmarkt niet te krijgen zijn (gelijk in casu het geval is);
— dat het dagblad "Amigoe di Curaçao", dat 75 jaar lang op haar wijze aan de culturele verheffing van het volk heeft medegewerkt en aan ongeveer dertig personen werk verschaft, door de getroffen maatregel, in zijn bestaan wordt bedreigd;
— dat vóórdat de Heer F. A. Oudejans werd aangezocht en het contract met de Heer A. G. Jansen werd beëindigd, de eerste ondergetekende mondeling van de Heer Minister van Justitie de mededeling kreeg dat, indien alle antecedenten van de Heer Oudejans in orde waren, hij normaal toegelaten zou worden, waarbij gans geen mededeling werd gedaan van de voorwaarden zoals in de brief van de Heer Gezaghebber vermeld;
— dat op grond van deze toezegging het contract met de Heer A.G. Jansen niet werd verlengd en de Heer F. A. Oudejans werd aangezocht;
— dat gezien het feit dat de Regering aan de Heer Oudejans tijdelijke toelating wenst te verlenen, aangenomen mag worden dat tegen zijn persoon op grond van de gevraagde en bekomen inlichtingen, geen bezwaren bestaan;
— dat, tenzij de Heer Oudejans op normale wijze wordt toegelaten, rekwestrante zich voorts tot haar leedwezen onmogelijk kan verbinden aan de door de Regering getroffen maatregel geen publikatie te geven;
— dat zij immers gehouden is betrokkene in te lichten over de redenen waarom zij, na hem aangezocht te hebben en bereid gevonden te hebben als hoofdredakteur op te treden, hem desondanks niet kan aanstellen;
— dat zij het niet in haar macht heeft, hem te beletten daaraan publikatie te geven.

Redenen waarom rekwestrante de Regering eerbiedig verzoekt, haar beslissing, zoals medgedeeld door de Heer Gezaghebber in dier voege te herzien, dat de Heer Oudejans alsnog een toelating tot permanent verblijf op Curaçao wordt verleend", met toestemming om werkzaam te zijn als hoofdredakteur van het dagblad "Amigoe di Curaçao".

't Welk doende enz.,

Willemstad, 1 augustus 1958.
N.V. PAULUSDRUKKERIJ,
w.g. Ch. B. Debrot
w.g. Mr E. B. N. de los Santos
Commissarissen

Op 12 augustus 1958 ontving de Directie van de Minister van Justitie een brief van de navolgende inhoud:

„Met verwijzing naar uw tot de Raad van Ministers gericht verzoek van 1 dezer inzake de voorwaarden voor toelating van de in hoofde dezes genoemde persoon, welk verzoek mij ter afdoening in handen werd gesteld als bevattende onder mijn bevoegdheid ressorterende materie; heb ik de eer u te berichten, dat ik geen redenen aanwezig acht om tot herziening van voornoemde toelatingsvoorwaarden opdracht te geven.

De Minister van Justitie,
w.g. S. W. van der Meer"

Aangezien de verkiezingen voor de Staten aanstaande waren en de Directie geen grond wenste te geven aan een eventuele beschuldiging deze zaak in de politiek te willen betrekken werd besloten tijdens de verkiezingsstrijd daaraan geen publikatie te geven.

Op 8 december j.l. werd wederom een verzoekschrift aan de Heer Gezaghebber gericht tot toelating van de Heer Oudejans op welk verzoek tot nu toe taal noch teken werd ontvangen.

Dit zijn de naakte feiten!

..."If there is any principle of the Constitution that more imperatively calls for attachment than any other it is the principle of free thought — not free thought for those who agree with us but freedom for the thought we hate"...

De verkoop van het aandelenpakket in de „Beurs- en Nieuwsberichten" aan een aantal vooraanstaande leden van de Democratische Partij, waaronder leden van de Uitvoerende en Wetgevende Macht, heeft thans haar beslag gekregen. Hierdoor is dit blad „gelijkgeschakeld" en zal het de onderkop „Algemeen en Onafhankelijk Dagblad" moeten veranderen, indien het althans niet iedere dag met een leugen wil beginnen.

Aan wie geen vreemdeling is in het Curaçaose Jeruzalem, is het bekend dat reeds geruime tijd over deze verkoop onderhandelingen zijn gevoerd, waarbij naar het schijnt louter de zakelijke kanten van de gehele affaire zijn bekeken.

Het is er verre van dat wij geen begrip zouden kunnen opbrengen voor de positie van de verkopers. Het is immers een bekend feit dat de regering niet schroomt voor bepaalde belangen ook partij-belangen, als „pressure-group" op te treden, en dat de „vested interests" veelal een dergelijke druk niet gedogen.

De regering heeft nimmer verhuld dat men geen middel onbeproefd zou laten om de redaktie van het blad tot meer conformisme te dwingen.

Zij heeft dit gedaan, volgens de verklaring van de Minister van Justitie als antwoord op door het Statenlid Mr I. C. Debrot gestelde vragen met betrekking tot de uitzettingsaffaire, door tussenkomst van de aandeelhouders te verzoeken, doch „zonder resultaat". Later door een poging tot uitzetting van de redakteur, de Heer de Wit. De regeringsgezinde pers heeft gedreigd de persoonlijke zaken van de aandeelhouders op straat te zullen gooien indien het blad doorging met (zakelijke) kritiek op de regering. En dit is nog lang niet alles waartoe de regering in staat is!

Toch moet men beseffen dat er zaken zijn (o.a. de vrijheid) die voor geen geld te koop zijn en dat in een land waar men aan deze vrijheid begint te knabbelen gevaar dreigt dat men van kwaad tot erger komt.

In deze zaken doet ieder beter de hoeder zijns broeders te zijn. De grote waarde van de gezondheid beseft men pas als men ziek is, doch dan is het dikwijls te laat!

Dat de regering naar een spreekbuis in het Nederlands zocht is begrijpelijk. Dat men dit op d e z e wijze heeft trachten te bereiken is een bewijs dat aan de praktische uitwerking van de democratie en aan de ware democratische geest te onzent nog veel ontbreekt.

Alexander Hamilton zag het zo goed toen hij schreef:
„Wat betekent de verklaring dat „de vrijheid van de pers als onschendbaar zal worden gehandhaafd"? Wat is de vrijheid van de pers?

Wie kan er enige definitie van geven die niet alle ruimte voor ontduiking overlaat. Ik beschouw het als onmogelijk. En daaruit leid ik af dat de verzekering van deze vrijheid — welke fraaie verklaringen er ook in een grondwet mogen worden opgenomen — geheel afhankelijk is van de publieke opinie en van de algemene geest van het volk en van de regering." (The Federalist No. 84).

Het recht van vrije meningsuiting maakt een ernstige crisis door op de Nederlandse Antillen.

Er is met deze affaire een smoezelige bladzijde in de geschiedenis van de Curaçaose pers geschreven!

Zeker past een woord van waardering voor de man, men moge het met hem eens geweest zijn of niet, die het slachtoffer is van het recht van vrije meningsuiting: A. de Wit.

De Volkeren Organisatie voor Vrede en Vrijheid hield te Bonn een persconferentie, waaronder het voormalig onderhoofd van de Oost-Duitse Spionage, Siegfried Dombrowski.

Zijn vlucht naar het Westen was voor vele communistische spionnen aanleiding hun biezen te pakken. Zij die te traag waren konden door Dombrowski's aanwijzingen worden gearresteerd.

OPENING VAN ZAKEN

Elders in dit nummer wordt een overzicht gegeven van het verloop der pogingen van de N.V. Paulusdrukkerij om voor de „Amigoe" een hoofdredakteur toegelaten te krijgen en hoe deze pogingen, zonder enig redelijke grond door de Minister van Justitie, Mr S. W. van der Meer werden gefrustreerd. Wij zeggen: door de Minister van Justitie, omdat deze wel is waar, hetgeen op een weigering tot toelating neerkwam in de schoenen van de Regering schoof, doch blijkens z i j n antwoord op het aan de r e g e r i n g gericht rekest, de beslissing voor z i j n verantwoording nam. Wij zeggen verder: zonder enig redelijke grond. De enige grond was immers kort en goed: „Indien en zolang ik van de koninkrijksregering geen gelijk krijg in de zaak-de Wit, wordt geen journalist meer toegelaten".

Gezien al hetgeen zich op het gebied van de vrijheid van drukpers de laatste tijd heeft afgespeeld, is het moeilijk deze maatregel anders te zien dan een onderdeel van het streven van overheidswege de vrije pers die nog een woord van kritiek durft te uiten tegen de regering, het zwijgen op te leggen, althans het deze zo moeilijk mogelijk te maken.

De beslissing is niet slechts wat gemeenlijk wordt aangeduid als „detournement de pouvoir", zij is, erger nog, een daad van zuivere willekeur.

Met name de voorafgaande toezegging tot toelating en het deze vervolgens onder zodanige voorwaarden toestaan dat zij praktisch neerkomt op niet-toelating moge wellicht door sommigen als een „slimme zet" worden beschouwd, wij hebben daar een andere naam voor.

Hoezeer moet het gevoel voor recht en billijkheid bij deze minist er (d.i. „dienaar") van Justitie (d.i. „gerechtigheid") zijn afgestompt.

Van d i t s o o r t „Justitie" verlos ons Heer!

„Beurs- en Nieuwsberichten" aan figuren uit de DEMOCRATISCHE PARTIJ verkocht

Radio Nederland Wereldomroep heeft zaterdagavond in haar nieuwsuitzending van zes uur ongeveer het volgende bericht omgeroepen:

„De meerderheid van de aandelen van het dagblad Beurs- en Nieuwsberichten werd heden (zaterdag-) morgen verkocht aan een groep personen, die ook eigenaars zijn van het dagblad „La Prensa". Deze groep bestaat uit personen die behoren tot de Democratische partij. Onder hen bevinden zich ook enkele ministers uit de regering van de Antillen. Door deze aankoop zijn thans alle dagbladen, met uitzondering van de „Amigoe di Curaçao", aan regeregeringsgezinde personen.

Zeer zeker zal de aankoop van beurs, met de daarbij behorende bladen Today en Arubaanse Courant ingrijpende verandering teweeg brengen in de redaktionele leiding en in de positie van de heren Louis en Adriaan de Wit."

„SRANANG TORIE"

Zaterdag j.l. werd afscheid genomen van de heer Ten Meer, inspecteur van Onderwijs, die na 38 dienstjaren van een welverdiend pensioen gaat genieten. De heer Ten Meer werd toegesproken door de minister van Onderwijs, de heer A. Morpurgo.

—:—

Tegen het eind van deze maand zal de voorzitter van de Wosuna naar Brits Guyana vertrekken om het bedrijven van veeteelt op de binnenlandse savannen aldaar te bestuderen.

—:—

Het gehele douane-korps nam zaterdag afscheid van de heer del Prado, direkteur van Invoerrechten en Accijnzen, die na te nemen verlof de dienst met pensioen zal verlaten. De scheidende werd toegesproken door de heer L. May, verificateur.

—:—

In verband met het onderzoek inzake clandestiene geldlening, waarbij soms woekerwinsten van 100% werden gemaakt, zullen — aldus werd vernomen — enkele aanhoudingen plaatsvinden.

—x—

Aan de heren Kaersenhout en Klaverwijde, beiden werkzaam bij de Machinehandel van de firma C. Kersten & Co. werden beurzen verstrekt door de S.A.B.T.S. (Surinaams-Amerikaans Bureau voor Technische Samenwerking) om zich in Puerto Rico verder te bekwamen.

Hollandse Nieuwtjes

● Eerst een berichtje voor de maandag: De Nederlandse beiaardier Leen 't Hart, zal dezer dagen het carrillon bespelen in Sao Paolo. Dit carrillon is in Nederland gegoten. ● In IJmuiden is men van plan bij de bouw van een nieuwe haventoegang een aanlegsteiger te bouwen voor de grote tankers. ● De nieuwe partij „De Nederlandse Volks beweging" kan niet aan de komende verkiezingen deelnemen. De partij had niet verwacht, dat die verkiezingen reeds zo spoedig zouden plaats vinden. ● Verschillende „Groten uit de Sportwereld" zullen hun koppen bij elkaar steken om te komen tot de aanleg van 10 kleine sporthallen en 1 groot sportpaleis. ● In Amsterdam had een dief pech, doordat hij in plaats van twee pakken met 5000 sigaretten te pakken, drie dozen reklamemateriaal meenam. ● In Neede is het aantal patiënten-leerling van de school, waar een kleine T.B.C.-epidemie heerst, opgelopen tot 37. Zij zijn besmet door een medeleerling. ● De Nederlandse vertaling is uitgekomen van het boek „Dokter Zjivago" van Boris Pasternak. ● In de late zomer mogen wij een film verwachten van Toon Hermans. De naam van deze eersteling is echter nog niet bekend. ● Spijkenisse op Putten wil de werkers uit het Botlek-gebied gaan huisvesten. Het verwacht zelfs in de toekomst een inwonertal te bereiken van 80.000, terwijl het nu bedraagt: 4400.

Gouverneur SPEEKENBRINK bij vertrek uit SURINAME

De wijze waarop aan de opbouw van SURINAME wordt gewerkt heeft diepe indruk op ons gemaakt

Paramaribo. — „Mijn vrouw en ik zijn sterk onder de indruk gekomen van de bedrijvigheid, de geestdrift en de energie, waarmee de opbouw van Uw land ter hand wordt genomen", aldus richtte gouverneur Speekenbrink zich zaterdag, voor zijn vertrek uit Suriname, tot verslaggevers van pers en radio tijdens een persconferentie na een 12-daags bezoek van de Antilliaanse gouverneur en zijn echtgenote aan Suriname.

Gouverneur Speekenbrink zeide, dat hij en zijn echtgenote zich geheel opgenomen hadden gevoeld in de Surinaamse gemeenschap. Met nog meer genoegen, aldus de gouverneur, hebben wij kennis genomen van de grote hartelijkheid van de Surinaamse bevolking, van hoog tot laag.

Vrijdagavond — zo deelde Z. Exc. verder mede — had minister-president Emanuels hem uitgenodigd het bezoek over enige tijd te herhalen om te zien hoe verschillende projekten ten uitvoer zijn gebracht. Gouverneur Speekenbrink deelde mede deze uitnodiging gaarne te hebben aanvaard.

Het programma, dat voor zijn bezoek was opgesteld noemde gouverneur Speekenbrink gevarieerd en interessant. Hij verklaarde bizonder onder de indruk gekomen te zijn van het Wageningenprojekt, de Mijnbouwonderneming en het Brokopondoplan.

Sprekende over de kleine bedrijven, zeide gouverneur Speekenbrink dat deze goed passen in de economische structuur van het land.

Hem gevraagd of er bij de Surinamers op de Nederlandse Antillen de wens tot repatriatie aanwezig was, antwoordde de gouverneur, dat hij van een dergelijke wens niet op de hoogte was.

De aardige geschenken hem aangeboden door de vertegenwoordigers van de J.P.F. in Suriname, van welke vereniging de gouverneur op Curaçao erelid is, hadden hem en Mevrouw Speekenbrink zeer verrast.

Gouverneur Speekenbrink vertelde dat hij het Brokopondo-plan op papier kende uit de tijd dat hij in Washington werkzaam was. Hij toonde zich zeer verheugd het projekt nu in werkelijkheid te hebben kunnen zien.

Aan het slot dankte de gouverneur, mede namens zijn echtgenote, de Antilliaanse regering en de Antilliaanse bevolking de Surinamers heel hartelijk voor de genoten gastvrijheid en ondervonden hartelijkheid en wenste Suriname veel sukses toe bij de uitvoering van haar plannen.

Met het lijnvliegtuig van de KLM is Z. Exc. en Mevrouw Speekenbrink zaterdagmiddag van Zanderij vertrokken naar Trinidad, waar nog enkele dagen vakantie gehouden zal worden om wat bij te komen van het uitermate interessante maar ook zeer vermoeiende bezoek aan Suriname.

De Gouverneur en Mevrouw Speekenbrink worden woensdag op Curaçao terug verwacht.

Bij het bezoek van Paus Johannes XXIII aan de gregoriaanse Universiteit te Rome kuste een van de leerlingen uit Afrika de hand van de Hoge Bezoeker.

Hoop op redding wordt thans miniem geacht

Nasporingen naar opvarenden van „Hans Hedtoft" nog steeds zonder resultaat

Halifax. — Ondanks alle nasporingen is geen spoor van de 94 opvarenden van de „Hans Hedtoft" gevonden en de hoop op hun redding wordt thans miniem geacht.

Behalve reddingsboten had Het schip vier twaalfpersoons zelfopblazende reddingsvlotten aan boord, die met radiozenders zijn uitgerust.

Tijdens de bouw en bij de proefvaarten is de „Hans Hedtoft" sterk bekritiseerd. Vele deskundigen uit de scheepsbouw zeiden, dat het schip verkeerd gekonstrueerd was, te veel ro.de en in de Groenlandse wateren gevaarlijk zou zijn.

Een direkteur van de Deense werf waar de „Hans Hedtoft" gebouwd is, zeide echter, dat het schip geen zwakke punten had, maar dat het eenvoudig niet mogelijk is een schip te maken, dat zonder moeilijkheden tegen een ijsberg kan varen.

Morse-signalen opgevangen

In de afgelopen nacht zijn door verscheidene stations in Zuid-Groenland en door schepen morse-signalen opgevangen, die afkomstig zouden kunnen zijn van een reddingsboot van het Deense schip „Hans Hedtoft".

De signalen hadden geen enkele betekenis en schijnen daarom te zijn uitgezonden door iemand, die het morse-alfabet niet kent en alleen maar tekens van leven wil laten horen.

Het Deense schip „Umanak", dat aan de opsporingsoperatie deelneemt, ving de tekens op, toen het zich op een afstand van ongeveer 150 km. van de plaats van de ramp bevond.

Reddingsboot waargenomen?

Gisteravond meldde een vliegtuig, dat in het betrokken gebied een voorwerp was waargenomen, dat een reddingsboot van het verongelukte Deense schip „Hans Hedtoft" zou kunnen zijn.

De nasporingen naar de 94 opvarenden worden nog steeds voortgezet. In het betrokken gebied staat een storm met windstoten van honderd kilometer. De golven worden hierdoor huizenhoof opgestuwd. **Volgens deskundigen kunnen schipbreukelingen onder dergelijke omstandigheden niet lang in leven blijven. De weerberichten voorspellen, dat de toestand nog slechter zal worden.**

(Ongecorigeerd)

Italiaans Persbureau:

Bij Russische raketproeven 2.400 ongelukken met dodelijke afloop

Rome. — Het Italiaanse persbureau „Agenzia Continentale" dat nogal eens betrouwbare berichten uit communistische landen heeft, meldde gisteren dat bij Russische raketproeven tussen maart 1956 en maart 1958 2.400 ongelukken met dodelijke afloop zijn gebeurd. Bijna een derde van de raketproeven is in die jaren mislukt, veelal door materiaalfouten.

Het persbureau, dat zegt te beschikken over een „gedetailleerd verslag van de Zuidslavische geheime dienst", verklaart dat bij vele van de ongelukken, te Sodolosj in Zuid-Siberië, een raket op een kazerne is terechtgekomen, waardoor een niet genoemd aantal militairen was omgekomen.

Maarschalk Malinofski, de Sovjetminister van defensie, heeft volgens dit geheime rapport verklaard, dat de nieuwe wapens nog niet helemaal veilig zijn en dat zij niet voor 1965, ongeveer de overwinning kunnen verzekeren.

36 Grieks Cyprioten in vrijheid gesteld

Nicosia. — Zesendertig Griekse Cyprioten, die in gevangenkampen waren opgesloten, zijn in vrijheid gesteld, zo is officieel in Nicosia bekend gemaakt.

Er bevinden zich momenteel nog 1233 Griekse Cyprioten in gevangenkampen, verdacht van ondergrondse akties of medeplichtigheid hieraan. Deze mensen zijn nimmer voor een rechter verschenen en bevinden zich als voorzorgsmaatregel in voorarrest.

Zwitsers stemmen tegen kiesrecht voor vrouwen

Bern. — De meerderheid van de Zwitserse mannen heeft gisteren bij een volksstemming tegen het kiesrecht voor vrouwen in nationale aangelegenheden gestemd.

De uitslag van de volksstemming, waarbij het ging om het aktieve en passieve kiesrecht voor vrouwen voor het federale parlement en de mogelijkheid voor vrouwen om tot minister te worden benoemd, luidt 654.924 tegen en 323.307 voor.

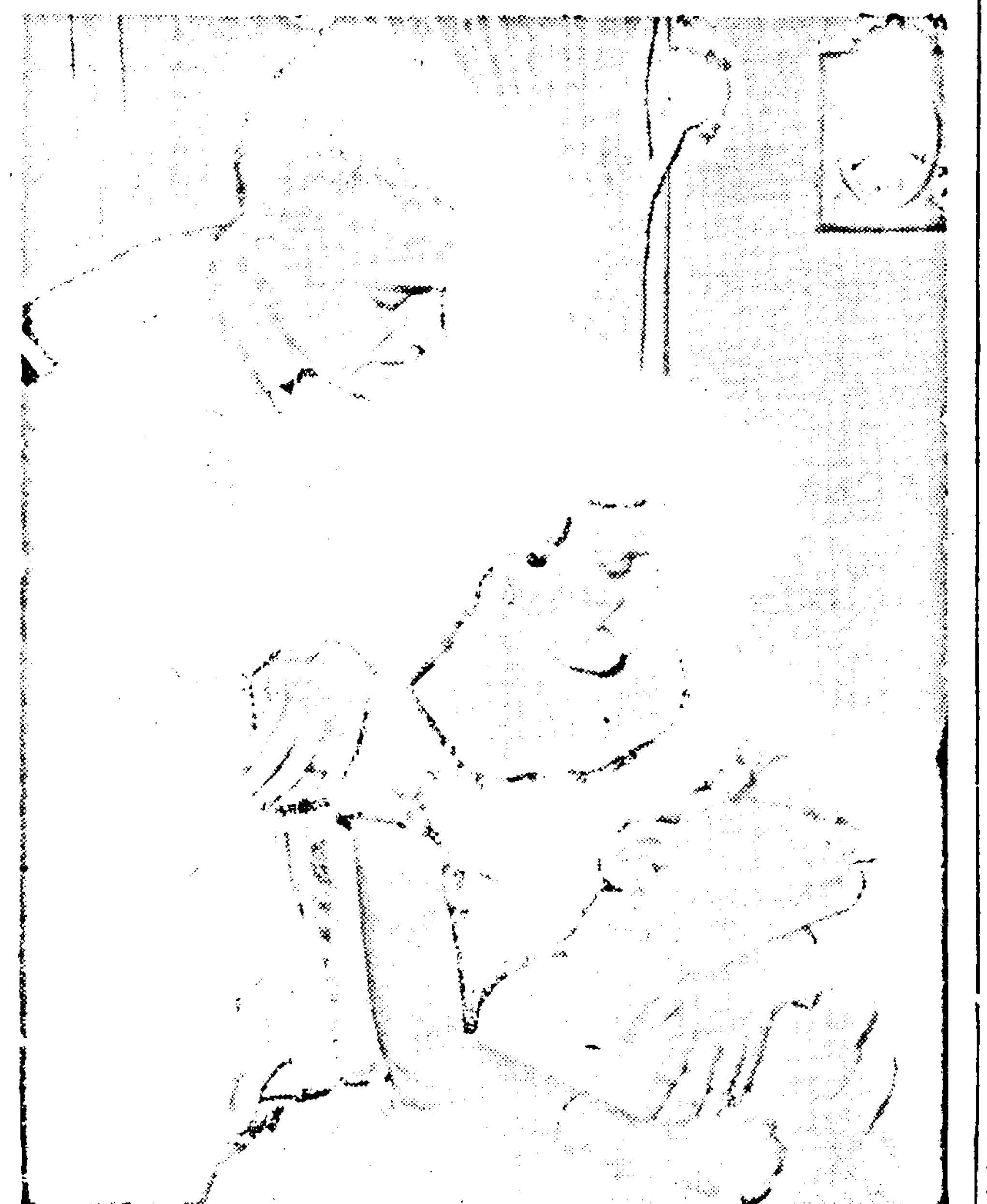
Onder de tegenstanders van het vrouwenkiesrecht bevinden zich vele vrouwen, die menen, dat de vrouwen zich beter niet met de politiek kunnen bemoeien.

Mgr. Holterman bezocht projekt - Brievengaat

Willemstad. — Zondagmiddag bracht Mgr Holterman een bezoek aan het projekt Brievengat. De bisschop zegende verschillende huizen in.

AGENDA

West-End:
„Prive Hotel Marseille" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia
„Arriba las Mujeres", om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Ordet" om 7 en 9 uur n.m.
Cine-truck:
Hedenavond voorstelling op Fleur de Marie

Trots houdt de Gravin de Clermont haar dochtertje in haar armen na de doopplechtigheid in de particuliere kapel van de Graaf van Parijs. De oudste zoon van de Graaf kijkt als ernstige vader wel een beetje ernstig naar zijn huilend dochtertje.

FRATERS verwelkomd op SOTO

Soto. — Vele honderden mensen waren op de been om de Fraters van Tilburg op feestelijke wijze te ontvangen. Na de plechtige heilige Mis van 16.30 uur, opgedragen door pastoor Wolters met assistentie van de pastoors Paanakker en Lamers, waaronder de pastoor de fraters verwelkomde, spraak de heer H. Monte de fraters toe in het Nederlands en Papiamento.

Onder de vele gasten merkten wij o.a. de Weleerw. Frater Superieur, Fr. Novatus en zijn twee assistenten en verder de regionale Overste der Fraters op Curaçao, Fr. Franciscus.

Na de woorden van de heer Monte — „kan er iets goeds komen uit Soto" — zette met muziekkorps „St Franciscus" een pittige mars in en gingen allen op weg naar de gebouwen van „Huize San Fernando". Onderwijl bleef het korps daar aanwezig tot 19.00 uur.

Duidelijk liet de bevolking zijn dankbaarheid zien voor het werk der fraters. Aan deze zeer gezellige verwelkoming werkten naast het muziekkorps ook het zangkoor der kerk o.l.v. Zr Theoville mede.

Dienstjubilea bij de N.V. C.P.I.M.

Willemstad. — Opgave van dienst jubilea bij de N.V. C.P.I.M. in de maand februari 1959.

35 Jaren: 8 februari H. F. C. Sanchez; 9 februari G. Ph. Leetz en R A. C. Samson; 11 februari F. H Faarup en V. J. Salas; 16 februar P. G. Semeleer.

30 Jaren: 1 februari A. T. ter Brummelaar; 9 februari C. A. James; 10 februari P. G. Wernet; 11 februari W. J. A. Mau Asam en J. C. M. Thijssen; 12 februari H. A. Rene, D. E. Jones en J. T. A. Weigle; 15 februari H. L. Stomp; 16 februari H. C. Drenthe; 25 februari E. J. M. Josefa; 27 februari M. P. Olbina.

25 Jaren: 1 februari J. W. de Vries; 12 februari C. Schotanus; 18 februari P. A. Francisca; 23 februari E. R. J. Heymans en J. M. Gil.

Uitkering Noodouderdomspensioen

Ouderdomsvoorziening

Februari 1959.

Voor zij di op Cas Chiquito wonen is de gelegenheid op maandag 2 en dinsdag 3 januari 1959 tussen 8 en woensdag 4 jan tussen 8 — 12 uur op de betaalpost Cas Chiquito

opdebetaalp ost -e r.cfien 318:

Voor Jan Doret en Rio Canario op donderdag 5 jan tussen 8 — 2 te Cas Chiquito.

Voor Westpunt, op vrijdag 6 jan. te Dokterstuin tussen 8 — 10.

Voor St. Willibrordus, vrijdag 6 jan te St. Willibrordus tussen 10.30 — 11

Voor dokterstuin zaterdag 7 jan. te Dokterstuin tussen 8 —10.

Voor Berg Altena, maandag 9 en dinsdag 10 jan. te Berg Altena tussen 8 — 2

Voor Rust woensdag 11 jan. te Berg Altena tussen 8 — 2.

Voor Montagne en Dominguito, donderdag 12 jan. te Berg Altena tussen 8 — 2.

Algemeen vrijdag 13 jan. te Berg Altena tussen 8 — 2.

Désiree Décelle in Hotel Curaçao Intercontinental

Willemstad. — In Hotel Curaçao Intercontinental had zaterdagavond het optreden plaats van de Europese zangeres Désiree Décelle.

In de goed bezette Kini-Kini Bar verscheen zij op de dansvloer tijdens de pauze van het Conjunto Cristal; het orkest, dat deze avond de dansmuziek verzorgde.

Désiree Décelle, die afkomstig is uit de Elzas, paart de charme en esprit van de Française aan de Duitse gemütlichkeit.

Dat bleek al direkt bij haar entree, toen zij met Franse gratie de dansvloer optrippelde en een liedje in het Duitse ten gehore bracht.

Zij heeft een redelijk geschoolde soubrette stem, die echter in de hogere registers iets aan vastheid verliest.

Zij wist evenwel deze handicap zeer handig te overwinnen door steeds op de kritieke momenten een octaaf lager in te zetten.

Wat zij misschien aan stemkwaliteiten tekort komt, wordt ruimschoots vergoed door haar zeer beheerste motoriek en haar expressieve mimiek.

Ieder nummer, dat zij bracht, kreeg daardoor levendig gestalte, en het talrijke publiek beloonde haar met een dankbaar applaus.

Als wij misschien tot slot nog een dissonant in dit optreden mogen vermelden, dan is dat slechts een onwillige mikrofoon, die natuurlijk veel van het luistergenoegen van deze avond verloren deed gaan.

Wij willen hierbij de direktie van het Hotel Curaçao Intercontinental van harte geluk wensen met deze attraktie, die men het Curaçaose publiek dezer dagen presenteert.

Politieberichten

Nat wegdek (en alcohol) hadden hun gevolgen

Goed terug en nog geld toe.

Willemstad. — Om 12.35 uur werd een patrouille gedirigeerd naar een kleine kleermakerij. Daar was een moeilijkheid ontstaan over het feit dat een 24-jarige man die een stuk goed ter grootte van 3,5 yard bij de kleermakerij had geleverd om er een stuk af te snijden voor een broek, te horen kreeg dat de kleermaker het door midden gedeeld had, waardoor er geen broek meer gemaakt kon worden.

Hierover ontstond een woordenwisseling. Het Salomonsoordeel luidde: het goed terug aan de eigenaar en daarbij nog 5 gulden.

gezellig bezoek

Om 12.25 werd een patrouille gedirigeerd naar Montagne voor een vechtpartij tussen portugezen. Daar bleek bij aankomst dat twee portugezen, die op bezoek waren, aan het vechten gegaan waren. De gastheer verwijderde hen daarop naar buiten. De gastheer zag dat een der portugezen in zijn wagen stapte en aanstalten maakte om op zijn collega in te rijden, met de kennelijkebedoeling hem aan te rijden.

Daar deze chauffeur onder invloed was werd hem een rijverbod opgelegd en daarna overgeleverd aan de Verkeers Afdeling ter testing.

Gegooi in de glazen

Om 18.00 uur deed een man aangifte contra een andere man, die op 30 januari opzette lijk een leeg coca-cola-flesje in zijn woning gegooid had. Hierbij werd het glas van een glazen kast getroffen. De schade bedroeg 25 gld.

huisje afgebrand

Om 16.15 uur werd een brand gemeld op Veeris. Een klein huisje, 3 bij 3,5 m., brandde daarbij af. Men was niet verzekerd. De brandspuit van Mundo Nobo bluste de brand.

Achtervolging met succes

In de nacht van zaterdag op zondag werd om 10.00 uur naar aanleiding van een algemeen bericht van de Centrale Post over de vermissing van een personen-auto, door de Mobile Brigade de wagen waargenomen op de Schottegatweg Noord. Hierop werd een achtervolging ingestelde De bestuurder werd aangehouden en overgegeven aan de Verkers Afdeling ter zake joy-riding.

Hij was niet in het bezit van een rijbewijs, maar verkeerde wel onder invloed.

familie-ruzie met gevolgen

Om 19.50 uur werd een patrouille gedirigeerd naar de Tortolaweg in verband met een grote vechtpartij. Bij aankomst aldaar deelde een vrouw mede, dat zij om assistentie gevraagd had omdat een familie met nog andere onbekende personen in haar huis gedrongen waren en daar met stokken en messen haar familie te lijf was gegaan. De gevolgen van twee vechtpartij „engros" waren 2 lichtgewonden en 2 zwaargewonden. Bij aankomst der politie waren de gewonden maar op vigen gelegenheid naar de dokter gegaan. Naar verluid is een der slachtoffers in het Hospitaal ter observatie opgenomen.

Auto maakte een slippertje

Om 10.30 uur werd gemeld dat in de Penstraat een lag die aangereden was door een auto. Bij aankomst werd een man aangetroffen, die vermoedelijk een dijbeen-fractuur had opgelopen. De oorzaak van het ongeval is als volgt:

De bestuurder van de personenauto op de Penstraat reed met een grote snelheid in de richting van de Mansalinjaweg. Het wegdek was nat en dus glad.

Met zijn rechtervoorwiel raakte hij bij een linksomgaande bocht de Zuidelijke trottoirband, slipte vervolgens naar links, de rijweg over, reed over de rijweg heen het Noordelijke trottoir op en botste daarbij tegen het slachtoffer op dat met een vriend voor een bar stond te praten, schoof vervolgens tegen een perceel op en de rijweg over en kwam ten laatste tot stilstand.

De schade bedroeg 2500 gulden.

VERKEERSPERIKELEN

Zaterdag had om 12.30 uur een aanrijding plaats door het plotseling oversteken van een 8 jarig jongetje dat van achter een geparkeerd staande auto te voorschijn kwam. DDe Dauto raakte het jongetje en deze bekwam een linkerbeenbreuk. Het is in het Sanatorium opgenomen.

Om 11.30 uur had op de Mahaaiweg een aanrijding plaats van een vrachtauto, die teveel naar links uitweek voor een onbekend gebleven auto, die de Mahaaiweg opreed. Hierdoor reed de vrachtauto tegen de linkerzijde van een tegenligger, een personenauto. Deze personenauto reed toen opzij tegen een op de Mahaaiweg geparkeerd staande auto.

Inmiddels reed de vrachtauto van de linkerwegzijde af en kantelde om. Een afrastering werd over een lengte van 5 m. vernield. Tevens werd de waterleiding geraakt, waardoor het water wegvloeide.

De bestuurder van de tegenligger had een lichte verwonding opgelopen en zou zich in verbinding stellen met zijn huisarts.

Om 20.45 uur had op de Schottegatweg t.h.v. de Gooseweg een aanrijding plaats. Bestuurder van personenauto reed met zeer hoge snelheid achter een andere personenauto. Bij het passeren van deze auto zag hij op het laatste ogenblik een voorgesorteerde wagen staan. Hij wilde toen tussen deze twee wagens doorrijden, waarbij hij de voorgesorteerde wagen raakte. Hij kwam slippend over 80 meter tegen de C.P.I.M. afrastering aan. Schade bedroeg: 1000 gld.

Op zondag om 10.45 uur sloeg een auto op weg naar Westpunt ter hoogte van de Grote Berg over de kop. De oorzaak was het natte wegdek, waardoor hij slipte. Schade 750 gld.

Om 16.25 uur reed bestuurder van een vrachtauto op de Jan Noordduynweg ter hoogte van de Juan Domingoweg naar rechts de rijweg af en sloeg toen over de kop. De bestuurder van de wagen was onder invloed en reed al claxonerend een fille motorrijtuigen voorbij. Bij het passeren van de voorste wagen moest hij scherp draaien voor een tegenligger. Daardoor vloog hij over de kop. Inzittende bewaren snijwond aan het voorhoofd. hij was in kennelijke staat. De stuurder bekwam enkele snijwonden. Schade bedroeg 1500 gld.

Hedennacht om 02.05 uur aanrijding plaats op weg Westpunt, t.h.v. Veeris tussen personenauto en een taxi. Beide stuurders verkeerden onder invloed. Oorzaak: personenauto op zuidzijde van de rijweg, half de berm. Volgens de verklaring de bestuurder met parkeerlicht aan. De bestuurder van de taxi de wagen te laat staan (zonder volgens de taxi-chauffeur) en ste tegen de wagen op. Na de sing schoof de taxi 75 m. in de richting van Cas Chiquito. Schade gld.

Totale schade in het weekend: 11.410 gld.

Assistenties in het weekend: Processen-verbaal: 28.

In en uitgaand verkeer in weekend:

Vliegtuigen, aangekomen: 26, trokken: 27 passagiers, aangekomen: 294, vertrokken: 386, doorgaan: 273.

Tankers aangekomen: 28, trokken: 24.

Vrachtschepen, aangekomen: vertrokken: 10.

Zeilschepen, aangekomen: 1, trokken: 4.

Passagiers, aangekomen: 42, trokken: 47, doorgaan: 93.

(Ongecorigeerd)

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan de „heren" doktoren en verpleegsters van het St. Elisabeth Gasthuis voor de goede behandeling en liefdevolle verpleging van onze innig geliefde echtgenoot en vader

de heer F. Stuiver

(R.I.P.)

Namens Mevrouw STUIVER en kinderen

Het staken van de kernproeven

De Geneefse internationale conferentie over het stopzetten van de kernproeven is in een impasse geraakt, hoewel het Westen zich tot het uiterste heeft ingespannen om aan de Russische eisen tegemoet te komen. Toen de besprekingen in oktober van het vorig jaar begonnen, had men aanvankelijk goede hoop, dat de partijen tot een akkoord zouden komen, maar sinds vorige week verlopen de onderhandelingen weer bijzonder stroef. Het is niet ondenkbaar, dat het Westen het gesprek staakt als de communisten niet binnen enkele weken hun huidige, starre houding wijzigen. Het geduld van de Westerse gedelegeerden is niet onuitputtelijk en het wordt hun op het ogenblik door de Sovjet-Unie wel heel moeilijk gemaakt.

Het voorstel tot het houden van de Geneefse bijeenkomst was door Eisenhower gedaan kort na het einde van een andere Geneefse conferentie, waar technische deskundigen van de beide blokken de mogelijkheid hadden besproken om effektieve kontrôle uit te oefenen op het stopzetten van de kernproeven. De geleerden waren toen tot de konklusie gekomen, dat een doelmatig inspektiestelsel inderdaad mogelijk was, mits een wereldomvattend netwerk werd gevormd van niet minder dan honderdtachtig kontrôleposten. In zijn voorstel van 22 augustus verklaarde Eisenhower ook, dat Amerika de kernproeven zou willen staken voor de periode van 1 jaar, ingaande 31 oktober 1958, op voorwaarde, dat de Russen hetzelfde zouden doen. De Amerikanen zouden op 31 oktober 1959 de opschorting van de kernproeven opnieuw voor 1 jaar willen toezeggen, als intussen vooruitgang was geboekt voor een regeling van de ontwapening. Intussen hebben de Russen niet willen instemmen met het Amerikaanse voorstel om de kernproeven ingaande 31 oktober voorlopig voor een jaar op te schorten.

Zij hebben de eis gesteld, dat de kernproeven voorgoed worden gestaakt, en zij voelden niets voor de suggestie om over de opschorting van jaar tot jaar te beslissen.

Dezer dagen hebben de Westerse gedelegeerden twee koncessies gedaan aan de opvattingen van de Sovjet-Unie. Zij hadden de eis opgegeven, dat het sluiten van een akkoord over het stopzetten van de kernproeven afhankelijk zou moeten zijn van vooruitgang op het stuk van de ontwapening, terwijl zij ook verklaard hebben bereid te zijn tot het sluiten van een overeenkomst voor onbepaalde tijd. Zij verlangen niet langer, dat van jaar tot jaar over het staken der proeven wordt beslist. Maar de Westerse tegemoetkomingen hebben in het communistische kamp geen weerklank gevonden. De communisten hebben nauwelijks aandacht besteed aan deze belangrijke koncessies van de tegenpartij, hetgeen de Westerse gedelegeerden diep heeft teleurgesteld.

Zij hadden de hoop gekoesterd, dat hun koncessies de communistische gedelegeerden aanleiding zouden hebben gegeven op hun beurt wat soepeler te zijn, maar deze hoop is weggenomen door de onverzoenlijke verklaringen, die de Sovjet-afgevaardigde Tsarapkin vorige week heeft afgelegd. Zo heeft hij vorige week donderdag gezegd, dat de Westelijke mogendheden naar een voorwendsel zoeken, om de conferentie te doen mislukken. De Westerse mogendheden werden er door hem van beschuldigd problemen op te werpen, die het welslagen van de besprekingen in de weg stonden.

Tussen Oost en West bestaat op het ogenblik een diepgaand verschil van mening over de opzet van een effektief kontrôlestelsel. Toen de technici op hun conferentie van augustus vorig jaar voorstelden een wereldomvattend netwerk van kontrôleposten te vormen, spraken zij zich niet uit over de bemanning van de kontrôleposten, noch over de bevoegdheden, waarover de kontroleurs zouden moeten beschikken.

De Westerse mogendheden achten het uiteraard noodzakelijk, dat de inspektieteams worden samengesteld uit buitenlandse experts. In die teams mogen zich geen lieden bevinden, die de nationaliteit hebben van het land waar zij werkzaam zijn. Men zou zeggen, dat de andere partij de redelijkheid van deze voorwaarde zou moeten erkennen.

De Sovjet-Unie wil, dat de kontrôle-posten worden bemand door personen van het land, waar de posten gevestigd zijn. Zij hebben de vrees geuit, dat buitenlandse kontroleurs zich aan spionage aktiviteiten zouden kunnen schuldig maken. Het Westen heeft intussen een tegenvoorstel gedaan, dat deze vrees zou moeten wegnemen. De bevoegdheden van de buitenlandse waarnemers zouden dermate beperkt zijn, dat zij zich niet als spionnen zouden kunnen ontpoppen. Maar de Russen blijven vasthouden aan hun bezwaar, en de kwestie van de kontrôleposten is zo essentieel, dat de hele besprekingen vastlopen als op dit

(Vervolg naar pag. 4)

Moeilijkheden in de wielerwereld

De K.N.W.U. heeft iets goed te maken jegens de buitenlandse JOURNALISTEN

Bij een vorige gelegenheid hebben wij er, naar wij menen, al eens de aandacht op gevestigd, dat de Nederlandse wielerwereld een bron van egens'rijdigheid kan worden genoemd.

Een dergelijke bewering vereist uiteraard enige toelichting. Bijna zijn wij geneigd te zeggen, dat deze kwalificatie pleit in het voordeel van de wielerwereld en van de Kon. Ned. Wielren Unie in het bijzonder. Iemand, die zowel in de sport als in het maatschappelijke leven een zeer vooraanstaande functie vervult, heeft het in een persoonlijk gesprek eens aldus gezegd. Wij Nederlanders zijn eigenlijk veel te netjes in vergelijking met anderen. In het algemeen gesproken is voor ons een wet inderdaad een wet, ook al zijn wij het er niet helemaal mee eens. Wij houden ons aan die wet, terwijl de meeste anderen zoeken naar een mogelijkheid die wet te ontduiken en deze doorgaans ook wel te vinden. Neem bijvoorbeeld de verklaring, welke de nationale Olympische Comité's moeten tekenen voor elke deelnemer,

die wordt afgevaardigd naar de Spelen. **In Nederland geschiedt dat nauwgezet, terwijl in andere landen die handtekening maar al te grif wordt gegeven, zonder dat men zich er van heeft overtuigd of er wellicht reden was te weigeren.** Het is duidelijk, dat onder deze omstandigheden in feite de Nederlanders worden benadeeld in vergelijking met hun tegenstanders uit andere landen. Men noemt ons de Chinezen van Europa en op sportgebied zijn wij dat inderdaad.

In dat licht bezien verdient de houding van de KNWU dus eigenlijk aller hulde, doch de praktijk is niet zo mild. En met die praktijk hebben wij tenslotte toch te maken, in de eerste plaats de renners, die met hun fiets hun boterham moeten verdienen, maar ook bijvoorbeeld de journalisten, die hun neus buiten de deur plegen te steken en jaar op jaar de Ronde van Frankrijk volgen.

Doorgaans zijn dat steeds dezelfde journalisten en het is daarom eigenlijk logisch, dat zij de dingen anders, realistischer zien dan de „thuisblijvers". En aangezien alleen nog maar de voorzitter van de KNWU wel eens de Ronde van Frankrijk heeft bezocht en een rit heeft meegereden behoren de bestuurderen en de leden van de regerende sportcommissie in feite eveneens tot die thuisblijvers. Onder elkaar worden zij het vrij gemakkelijk eens over allerlei inzichten en bepalingen, doch zij stuiten dan meestal op het geheel andere inzicht van de Tourmannen. Min of meer vanzelf is als gevolg daarvan een tegenstelling ontstaan tussen de twee groepen en bovendien heeft een enkeling onder de thuisblijvers, die er blijkbaar enig heil van verwachtte, het vuurtje nog wat aangeblazen en de Tourjournalisten verzameld in wat wordt genoemd „een kliek". Een kliek, die het zou hebben gemunt op de sportcommissie van de KNWU en die vooral niet zou rusten, eer ploegleider Pellenaars in ere zou zijn hersteld.

Het gaat niet sprookjes zo, dat men ze voor werkelijkheid gaat houden, indien zij maar vaak genoeg worden verteld. Ook de sportcommissie van de KNWU raakte overtuigd, dat er twee totaal verschillende „kampen" bestonden, namelijk een kamp (van thuisblijvers), dat haar welgezind was en een kamp (van Tourjournalisten), dat zich ten doel stelde de sportcommissie onmogelijk te maken en tot aftreden te dwingen. Wij moeten eerlijkheidshalve toegeven, dat enige mindere tactische opmerkingen van een paar journalisten uit het laatstgenoemde „kamp" voedsel gaven aan die gedachte van de tweespalt. Maar eerlijkheidshalve moeten wij er ook onmiddellijk aan toevoegen, dat lang niet alle anderen uit dat „kamp" het eens waren met die uitlatingen. Deze bleven in feite voor rekening van de eenling, doch werden meteen afgewenteld op alle anderen.

Natuurlijk was dat een uitermate ongezonde situatie. Zeker in het jaar 1959, waarin de KNWU de wereldkampioenschappen wielrennen gaat organiseren. Elf jaren geleden geschiedde dat voor de laatste maal en de organisatie bij het wegkampioenschap te Valkenburg was toen zo slecht, dat de KNWU vrijwel alle goodwill bij de UCI, de internationale wielerbond, verspeelde. Zij heeft dit jaar dus iets goed te maken en met name jegens de buitenlandse journalisten.

Uiteraard kan dat alleen gebeuren in samenwerking en met de volledige steun van de vooraanstaande Nederlandse journalisten. Aangezien echter juist de meesten van deze categorie moesten worden gerekend te behoren tot het „vijandige kamp", bestond er alle aanleiding eens openlijk met elkaar te gaan praten.

Dat is inmiddels geschied, doch om allerlei redenen is dat gesprek uitgedraaid op een mislukking. Het bleef namelijk niet beperkt tot de sportcommissie en dat „vijandelijke" kamp, want de sportcommissie, nodigde haastig een aantal mensen van het andere kamp uit en trok daardoor de scheidslijn in feite nog dieper. De juiste sfeer voor een werkelijk openhartig gesprek werd aldus vertroebeld en het bleef bij een wat zeer oppervlakkige uitwisseling van gedachten, die in vrijwel geen enkel opzicht verhelderend kón werken.

Slechts een ding werd duidelijk, namelijk, dat de sportcommissie Pellenaars als officiële ploegleider van de bond verder onaanvaardbaar beschouwde. Groot nieuws was dat echter in werkelijkheid niet. In het afgelopen najaar immers heeft Pellenaars in een sportblad een serie artikelen geschreven of laten schrijven, waarin hij de vuile was van de wielersport mede met betrekking tot de sportcommissie breed-uit te wapperen hing in de fluisterende wind van de publieke belangstelling. **Met die artikelen verbrandde Pellenaars in feite alle bruggen achter zich en maakte hij een nieuw contact met de KNWU onmogelijk.** De verklaring van de sportcommissie was daarom eigenlijk alleen maar een bevestiging van hetgeen iedereen kon weten.

Voor het overige echter waren de verklaringen over de plannen van de sportcommissie wel uitermate vaag. Meer nog. Alle hoop van de sportcommissie bleek te zijn gevestigd op de Nederlandse rijwielfabrieken. Die fabrieken namelijk koesterden plannen voor een training van een aantal renners aan de Franse Riviera en voor de organisatie van enkele wedstrijden in Nederland. En op die fabrieken rekende de sportcommissie bij de samenstelling van ploegen voor buitenlandse wedstrijden. Het kwam er op neer, dat de sportcommissie machteloos was zonder de hulp en de financiële steun van de rijwielfabrieken.

Voor het „vijandelijke" kamp was dat een zeer bekend geluid, want in alle vooraanstaande wielerlanden van Europa berust de macht bij de rijwielfabrieken en de zogenaamde extra-sportieve merken, de koelkasten-, haarwater- en andere fabrikanten, die betalen voor reclame op de trui van wielrenners.

Tot nu toe was de sportcommissie van de KNWU wel ongeveer de enige officiële instantie in Europa, die deze realiteit over het hoofd had gezien en had gemeend, althans naar buiten uit had gedaan, alsof zij het alleen voor het zeggen had. Pellenaars immers werd weggewerkt, omdat de rijwielfabriek, die hem als ploegleider had aangesteld, te veel macht had gekregen en de ontwikkeling van de vaderlandse wielersport naar de overtuiging van de sportcommissie beïnvloedde. Met Pellenaars echter is die macht zeker niet verdwenen. Integendeel zelfs. De KNWU heeft immers geen geld om zich werkelijk het lot te kunnen aantrekken van de beroepsrenners en zij zou bovendien, indien zij het geld wel had, zulks voor dat doel niet mogen gebruiken.

Het zijn de rijke fabrikanten, die alom de beroepswielersport regeren, omdat er zonder hen geen wielersport meer zou zijn. De sportcommissie gelooft, dat zij ploegen kan samenstellen en afvaardigen naar grote buitenlandse wedstrijden, doch de werkelijkheid is anders. Men betaalt in dat buitenland alleen geld aan renners van naam en niet aan onbekende beginnelingen. Een handige zakenman, voortgekomen uit de wielersport, kan nog wel iets in die richting bereiken, doch een officiële bond niet. Bovendien betreft het dan alleen nog maar wedstrijden met landenploegen en het ziet er naar uit, dat deze reeds volgend jaar zullen zijn verdwenen. Want veel machtiger mensen en lichamen dan de Nederlandse sportcommissie moeten het hoofd buigen voor degenen, die de renners een jaargeld uitkeren.

Een koelkastenfabrikant in Italië heeft vrijwel alle vooraanstaande renners van zijn land, wereldkampioen Baldani inbegrepen, verzameld in een ploeg ten koste van vele miljoenen lires. En deze fabrikant heeft onomwonden gezegd, dat hij er niet aan denkt deze renners toestemming te geven aan de Ronde van Frankrijk deel te nemen. Zijn woorden hebben weerklank gevonden bij anderen, zelfs in Frankrijk en de bonden zijn uiteraard machteloos. Tegenover hun woord staat het geld van de fabrikant en de keuze is voor de renners dus niet moeilijk.

Deze actie heeft enige paniek gezaaid in de burelen van Goddet, de directeur van de Tour de France. Reeds wordt er gefluisterd, dat er dit jaar voor het laatst landenploegen zullen starten in de Tour, echter onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat deze volgend jaar zullen worden vervangen door merkenteams.

En weet ge, wat daarvan het gevolg kan en ook wel zal zijn? Dat Pellenaars in volle glorie als ploegleider terugkeert in de Tour. Want een Italiaans-Belgische combinatie, die er een rennersstal op na houdt en ook enkele Nederlanders heeft gecontracteerd, heeft Pellenaars aangeboden de functie van ploegleider op zich te nemen.

Wij willen stellig niet beweren dat wij deze gang van zaken toejuichen en in het belang achten van de wielersport. Deze is echter ten dode opgeschreven en men haalt er aan alle kanten nog uit, wat er uit te persen valt. En geen wielerbond ter wereld, die er ook maar iets tegen kan doen.

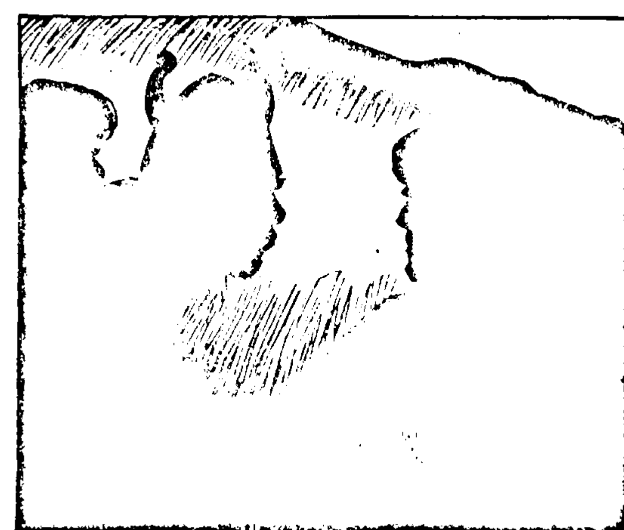
B. M. Schilperoort.

De Monte Carlo Ralleyrijders gaan niet over een nacht ijs. Bij Dover lieten zij voor de laatste keer in een garage de vakman een blik in de auto werpen alvorens de oversteek te wagen naar Frankrijk.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

67—42 Mohaka kijkt een moment naar binnen, roept iets achterom en voor Eric kan bedenken wat hem te doen staat is de man al weer verdwenen. Blijkbaar heeft Mohaka in de duisternis niets kunnen onderscheiden. „Nu gauw maken, dat we weg komen", fluistert Eric zijn mannen toe, „voor ze hier beneden verder komen zoeken". Een voor een duiken ze in het vluchtgat en als laatste verdwijnt Eric, die stil het luik achter zich sluit. Nauwelijks zijn ze in de gang, of ze horen boven zich vele voetstappen. Ineengehurkt blijven ze roerloos wachten, gespannen luisterend. Doch de voetstappen verwijderen zich weer.

De indringers weten dus blijkbaar niets van een vluchtgang. Met een zucht van verlichting vervolgen Eric en zijn mannen, gebukt lopend in de lage gang, hun weg. Een eind verder stuiten ze op Svein en zijn krijgers, die met Brigit en Cendrach op de Noorman gewacht hebben. „Waar zijn de anderen?" vraagt Eric. „De vrouwen en kinderen?" „Ik heb ze niet meer gezien, Noorman" zegt Svein, „die moeten al lang bij de uitgang zijn, denk ik zo". Ze gaan nu gezamenlijk verder en zien eindelijk in de verte een dun lichtstraaltje. Het is het luik van de uitgang. Tot hun verwondering is er niemand meer. „Ze zijn er zeker op eigen gelegenheid vandoor gegaan", veronderselt Eric.

Maar er klinkt enige bezorgdheid in zijn stem. Hij maant de anderen aan, stil te zijn en dringt tot bij het luik door. Langzaam en omzichtig doet hij het open, terwijl de anderen ademloos toezien.

Driehonderd Starfighters voor Strauss

De snelste jager ter wereld gaat naar Duitsland

Piloten van de Luftwaffe gaan een „benauwde" tijd tegemoet

Een „Starfighter", de razendsnelle straaljager waar de Westduitse luchtmacht er ruim driehonderd van heeft besteld, is in meer dan één opzicht een eng ding. Het toestel heeft veel weg van een geleid projectiel en het staat wel vast dat het een van de laatste bemande gevechtsvliegtuigen is. De cockpit moest noodgedwongen zo nauw en smal worden geconstrueerd, dat Tony Levier, de chef-invlieger van Lockheed, er eens van heeft verklaard dat hij er instapt „als in een overall".

(Van een bijzondere medewerker)

De piloten van de Luftwaffe gaan een benauwde tijd tegemoet. De Westduitse minister van defensie, Franz Josef Strauss, heeft zeer kort geleden besloten ruim driehonderd straaljagers van het type „Starfighter" aan te schaffen om daarmee de ruggegraat van generaal Kammhuber's luchtmacht te formeren. En zo'n „Starfighter" is in meer dan één opzicht een eng ding. Een van de invliegers van de Lockheed-fabrieken, waar de „Starfighter" is ontworpen en gebouwd, heeft eens verklaard dat hij in de cockpit van deze straaljager stapt „als in een overall". Er is waarschijnlijk geen vliegtuig waarvan de cockpit zo nauw en zo compact is ingebouwd als in de „Starfighter". De ontwerpers hebben

Binnen vijf minuten 25 km hoog

uiteraard zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de piloten die er mee moeten vliegen. Alle knoppen, instrumenten en handels zijn bijvoorbeeld zo praktisch en overzichtelijk mogelijk gegroepeerd. Maar de voornaamste eis die Lockheed aan het toestel stelde was niet een comfortabele ruimte voor de piloot, maar: snelheid. En die eis hebben de ontwerpers van de Amerikaanse vliegtuigfabriek ruimschoots ingewilligd. De „Starfighter" kan een snelheid bereiken van ongeveer 2400 km per uur en de geluidssnelheid zonder moeite tweemaal overschrijden: het is het snelste operationele gevechtsvliegtuig ter wereld. Er is dus alleszins reden te veronderstellen, dat de eventuele tegenstanders van de Luftwaffe-piloten ook wel eens benauwde ogenblikken zouden kunnen doormaken.

In december heeft de Amerikaanse luchtmacht met de „Starfighter", die al talloze records op zijn naam heeft staan, zeven nieuwe stijgsnelheidrecords gevestigd. De stijgsnelheid van een onderscheppingsjager telt zwaar bij de huidige ontwikkeling van de luchtvaart. De „Starfighter" is wat dit betreft tot unieke prestaties in staat, zoals blijkt uit de gevestigde records voor klimtijden naar hoogten van 3 tot 25 km. Bij een stijgvlucht naar 3 km bracht de straaljager het record van 44.39 sec. op 41.85 sec. en om een hoogte van 25 km te bereiken heeft een „Starfighter" slechts 4 min. 2[illegible] sec. nodig. Binnen 5 min. na de start bevindt de jager zich dus op een hoogte waar straalvliegtuigen zich het beste thuis voelen. De „Starfighter" heeft verder in mei van 't vorig jaar het wereldsnelheidrecord en het wereldhoogterecord gevestigd.

Met deze snelheidsmonsters, waar de bezoekers van het NATO-vliegfeest op Soesterberg in juli van het vorig jaar kennis mee hebben kunnen maken, zullen de piloten naar schatting eind volgend jaar de lucht doorklieven. Minister Strauss heeft zijn beslissing genomen na in de afgelopen dagen nogmaals besprekingen te hebben gevoerd met verscheidene Westduitse deskundigen — onder wie generaal Kammhuber in hoogst eigen persoon — die bezoeken hebben gebracht aan Amerikaanse vliegtuigfabrieken.

Aanvankelijk heeft West-Duitsland ook nog belangstelling gekoesterd voor een Britse straaljager. Toen men zich in Engeland al bijna zeker achtte van de belangrijke Duitse order, deelde Bonn volkomen onverwacht mede dat de transactie niet doorging. Het gevolg was dat het Engelse ministerie van defensie het hele project prijsgaf en ook zelf geen jagers van dat type voor de Britse luchtmacht bestelde, omdat de kosten door het te kleine aantal te hoog zouden worden.

Tenslotte aarzelden de Westduitsers nog tussen de „Starfighter" en de Grumman „Supertiger", twee Amerikaanse straaljagers die volgens een verklaring van het Westduitse ministerie van defensie „andere soortgelijke typen verre overtreffen". De „Starfighter" bleek tenslotte het best te voldoen aan bepaalde technische en tactische eisen, die de Duitsers stelden. Voordat Bonn definitief tot een bestelling kon overgaan moest echter nog blijken dat Lockheed „gunstige condities voor levering en betaling zou bieden", zo werd van Westduitse zijde koeltjes meegedeeld.

Mogelijk beducht voor een even onplezierige en abrupte beëindiging van het overleg als indertijd de Brits-Westduitse besprekingen heeft getroffen, is Lockheed tenslotte akkoord gegaan met de eisen die Bonn stelde. De Lockheed-fabrieken zullen West-Duitsland zes tot tien straaljagers rechtstreeks uit Amerika leveren en de Westduitse luchtvaartindustrie zal de driehonderd overige „Starfighters", die een waarde van 1.08 miljard gulden vertegenwoordigen, zelf in licentie vervaardigen.

Na deze beslissing komt er iets meer tekening in de Westduitse luchtmacht, waarvan generaal Kammhuber ons bij een bezoek aan Nederland in het voorjaar van 1957 heeft verzekerd, dat zij „in een zeer snel en van grondige voorbereiding getuigend tempo" zou uitgroeien tot een tactische en defensieve strijdmacht, met een totaal van 1326 vliegtuigen en 3000 piloten.

De Westduitse luchtmacht beschikt nu over verscheidene Amerikaanse „Thunderstreaks", enkele zware Franse transportvliegtuigen van het type „Noratlas" Franse straal-lesvliegtuigen van het type „Magister" en Franse helikopters van het type „Alouette". Naast de „Starfighter", die als jager, jachtbommenwerper en verkenningsvliegtuig zal worden gebruikt, heeft Bonn voorts een order geplaatst op de G-91, een tactisch gevechtsvliegtuig van de Italiaanse Fiat-fabrieken.

In juni van het afgelopen jaar is de eerste operationele eenheid officieel in dienst gesteld en vervolgens in het najaar onder het bevel van de NATO plaatst. Die eenheid bestond uit vijftig „Thunderstreak"-straaljagers. Onze luchtmacht beschikt ook over dat type. Na de vorming van die eerste Duitse eenheid stond de paraatheid van de Nederlandse luchtmacht kwalitatief gezien — het aantal toestellen, de radar- en verbindingsdiensten daar gelaten — ongeveer op één peil met die van West-Duitsland. Deze week echter is generaal Kammhuber zijn collega Schaper in Den Haag in de race om de modernste en snelste straaljager, door de bestelling van de ruim driehonderd „Starfighters", beslist een neklengte gepasseerd. En het ziet er naar uit dat de Westduitse luchtmacht — ongetwijfeld dank zij die grondige voorbereiding, waar generaal Kammhuber indertijd over sprak — binnen afzienbare tijd de luchtmachten van de meeste NATO-landen — de Amerikaanse en misschien ook de Franse en Britse uitgezonderd — zal zijn voorbijgestreefd.

Het bezoek van MacMillan aan Moskou

Londen. — Premier MacMillan van Engeland is van plan voor Pasen een bezoek aan Moskou te brengen, zo meldt het Britse blad „Sunday Expresse". Volgens dit blad hebben president Eisenhower en de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, hun instemming met het reisplan betuigd. MacMillan zou willen proberen een verdere ontspanning tot stand te brengen. Bovendien kan het bezoek de Britse conservatieven een prachtig winstpunt voor de komende verkiezingsstrijd in Engeland opleveren, meent de „Sunday Express".

Het staken van de kernproeven

De Geneefse internationale conferentie over het stopzetten van de kernproeven is in een impasse geraakt, hoewel het Westen zich tot het uiterste heeft ingespannen om aan de Russische eisen tegemoet te komen. Toen de besprekingen in oktober van het vorig jaar begonnen, had men aanvankelijk goede hoop, dat de partijen tot een akkoord zouden komen, maar sinds vorige week verlopen de onderhandelingen weer bijzonder stroef. Het is niet ondenkbaar, dat het Westen het gesprek staakt als de communisten niet binnen enkele weken hun huidige, starre houding wijzigen. Het geduld van de Westerse gedelegeerden is niet onuitputtelijk en het wordt hun op het ogenblik door de Sovjet-Unie wel heel moeilijk gemaakt.

Het voorstel tot het houden van de Geneefse bijeenkomst was door Eisenhower gedaan kort na het einde van een andere Geneefse conferentie, waar technische deskundigen van de beide blokken de mogelijkheid hadden besproken om effektieve kontrôle uit te oefenen op het stopzetten van de kernproeven. De geleerden waren toen tot de konklusie gekomen, dat een doelmatig inspektiestelsel inderdaad mogelijk was, mits een wereldomvattend netwerk werd gevormd van niet minder dan honderdtachtig kontrôleposten. In zijn voorstel van 22 augustus verklaarde Eisenhower ook, dat Amerika de kernproeven zou willen staken voor de periode van 1 jaar, ingaande 31 oktober 1958, op voorwaarde, dat de Russen hetzelfde zouden doen. De Amerikanen zouden op 31 oktober 1959 de opschorting van de kernproeven opnieuw voor 1 jaar willen toezeggen, als intussen vooruitgang was geboekt voor een regeling van de ontwapening. Intussen hebben de Russen niet willen instemmen met het Amerikaanse voorstel om de kernproeven ingaande 31 oktober voorlopig voor een jaar op te schorten.

Zij hebben de eis gesteld, dat de kernproeven voorgoed worden gestaakt, en zij voelden niets voor de suggestie om over de opschorting van jaar tot jaar te beslissen.

Dezer dagen hebben de Westerse gedelegeerden twee koncessies gedaan aan de opvattingen van de Sovjet-Unie. Zij hadden de eis opgegeven, dat het sluiten van een akkoord over het stopzetten van de kernproeven afhankelijk zou moeten zijn van vooruitgang op het stuk van de ontwapening, terwijl zij ook verklaard hebben bereid te zijn tot het sluiten van een overeenkomst voor onbepaalde tijd. Zij verlangen niet langer, dat van jaar tot jaar over het staken der proeven wordt beslist. Maar de Westerse tegemoetkomingen hebben in het communistische kamp geen weerklank gevonden. De communisten hebben nauwelijks aandacht besteed aan deze belangrijke koncessies van de tegenpartij, hetgeen de Westerse gedelegeerden diep heeft teleurgesteld.

Zij hadden de hoop gekoesterd, dat hun koncessies de communistische gedelegeerden aanleiding zouden hebben gegeven op hun beurt wat soepeler te zijn, maar deze hoop is weggenomen door de onverzoenlijke verklaringen, die de Sovjet-afgevaardigde Tsarapkin vorige week heeft afgelegd. Zo heeft hij vorige week donderdag gezegd, dat de Westelijke mogendheden naar een voorwendsel zoeken, om de conferentie te doen mislukken. De Westerse mogendheden werden er door hem van beschuldigd problemen op te werpen, die het welslagen van de besprekingen in de weg stonden.

Tussen Oost en West bestaat op het ogenblik een diepgaand verschil van mening over de opzet van een effektief kontrôlestelsel. Toen de technici op hun conferentie van augustus vorig jaar voorstelden een wereldomvattend netwerk van kontrôleposten te vormen, spraken zij zich niet uit over de bemanning van de kontrôleposten, noch over de bevoegdheden, waarover de kontroleurs zouden moeten beschikken.

De Westerse mogendheden achten het uiteraard noodzakelijk, dat de inspektieteams worden samengesteld uit buitenlandse experts. In die teams mogen zich geen lieden bevinden, die de nationaliteit hebben van het land waar zij werkzaam zijn. Men zou zeggen, dat de andere partij de redelijkheid van deze voorwaarde zou moeten erkennen.

De Sovjet-Unie wil, dat de kontrôle-posten worden bemand door personen van het land, waar de posten gevestigd zijn. Zij hebben de vrees geuit, dat buitenlandse kontroleurs zich aan spionage aktiviteiten zouden kunnen schuldig maken. Het Westen heeft intussen een tegenvoorstel gedaan, dat deze vrees zou moeten wegnemen. De bevoegdheden van de buitenlandse waarnemers zouden dermate beperkt zijn, dat zij zich niet als spionnen zouden kunnen ontpoppen. Maar de Russen blijven vasthouden aan hun bezwaar, en de kwestie van de kontrôleposten is zo essentieel, dat de hele besprekingen vastlopen als op dit

(Vervolg naar pag. 4)

Moeilijkheden in de wielerwereld

De K.N.W.U. heeft iets goed te maken jegens de buitenlandse JOURNALISTEN

Bij een vorige gelegenheid hebben wij er, naar wij menen, al eens de aandacht op gevestigd, dat de Nederlandse wielerwereld een bron van egens'rijdigheid kan worden genoemd.

Een dergelijke bewering vereist uiteraard enige toelichting. Bijna zijn wij geneigd te zeggen, dat deze kwalificatie pleit in het voordeel van de wielerwereld en van de Kon. Ned. Wielren Unie in het bijzonder. Iemand, die zowel in de sport als in het maatschappelijke leven een zeer vooraanstaande functie vervult, heeft het in een persoonlijk gesprek eens aldus gezegd. Wij Nederlanders zijn eigenlijk veel te netjes in vergelijking met anderen. In het algemeen gesproken is voor ons een wet inderdaad een wet, ook al zijn wij het er niet helemaal mee eens. Wij houden ons aan die wet, terwijl de meeste anderen zoeken naar een mogelijkheid die wet te ontduiken en deze doorgaans ook wel te vinden. Neem bijvoorbeeld de verklaring, welke de nationale Olympische Comité's moeten tekenen voor elke deelnemer,

die wordt afgevaardigd naar de Spelen. **In Nederland geschiedt dat nauwgezet, terwijl in andere landen die handtekening maar al te grif wordt gegeven, zonder dat men zich er van heeft overtuigd of er wellicht reden was te weigeren.** Het is duidelijk, dat onder deze omstandigheden in feite de Nederlanders worden benadeeld in vergelijking met hun tegenstanders uit andere landen. Men noemt ons de Chinezen van Europa en op sportgebied zijn wij dat inderdaad.

In dat licht bezien verdient de houding van de KNWU dus eigenlijk aller hulde, doch de praktijk is niet zo mild. En met die praktijk hebben wij tenslotte toch te maken, in de eerste plaats de renners, die met hun fiets hun boterham moeten verdienen, maar ook bijvoorbeeld de journalisten, die hun neus buiten de deur plegen te steken en jaar op jaar de Ronde van Frankrijk volgen.

Doorgaans zijn dat steeds dezelfde journalisten en het is daarom eigenlijk logisch, dat zij de dingen anders, realistischer zien dan de „thuisblijvers". En aangezien alleen nog maar de voorzitter van de KNWU wel eens de Ronde van Frankrijk heeft bezocht en een rit heeft meegereden behoren de bestuurderen en de leden van de regerende sportcommissie in feite eveneens tot die thuisblijvers. Onder elkaar worden zij het vrij gemakkelijk eens over allerlei inzichten en bepalingen, doch zij stuiten dan meestal op het geheel andere inzicht van de Tourmannen. Min of meer vanzelf is als gevolg daarvan een tegenstelling ontstaan tussen de twee groepen en bovendien heeft een enkeling onder de thuisblijvers, die er blijkbaar enig heil van verwachtte, het vuurtje nog wat aangeblazen en de Tourjournalisten verzameld in wat wordt genoemd „een kliek". Een kliek, die het zou hebben gemunt op de sportcommissie van de KNWU en die vooral niet zou rusten, eer ploegleider Pellenaars in ere zou zijn hersteld.

Het gaat niet sprookjes zo, dat men ze voor werkelijkheid gaat houden, indien zij maar vaak genoeg worden verteld. Ook de sportcommissie van de KNWU raakte overtuigd, dat er twee totaal verschillende „kampen" bestonden, namelijk een kamp (van thuisblijvers), dat haar welgezind was en een kamp (van Tourjournalisten), dat zich ten doel stelde de sportcommissie onmogelijk te maken en tot aftreden te dwingen. Wij moeten eerlijkheidshalve toegeven, dat enige mindere tactische opmerkingen van een paar journalisten uit het laatstgenoemde „kamp" voedsel gaven aan die gedachte van de tweespalt. Maar eerlijkheidshalve moeten wij er ook onmiddellijk aan toevoegen, dat lang niet alle anderen uit dat „kamp" het eens waren met die uitlatingen. Deze bleven in feite voor rekening van de eenling, doch werden meteen afgewenteld op alle anderen.

Natuurlijk was dat een uitermate ongezonde situatie. Zeker in het jaar 1959, waarin de KNWU de wereldkampioenschappen wielrennen gaat organiseren. Elf jaren geleden geschiedde dat voor de laatste maal en de organisatie bij het wegkampioenschap te Valkenburg was toen zo slecht, dat de KNWU vrijwel alle goodwill bij de UCI, de internationale wielerbond, verspeelde. Zij heeft dit jaar dus iets goed te maken en met name jegens de buitenlandse journalisten.

Uiteraard kan dat alleen gebeuren in samenwerking en met de volledige steun van de vooraanstaande Nederlandse journalisten. Aangezien echter juist de meesten van deze categorie moesten worden gerekend te behoren tot het „vijandige kamp", bestond er alle aanleiding eens openlijk met elkaar te gaan praten.

Dat is inmiddels geschied, doch om allerlei redenen is dat gesprek uitgedraaid op een mislukking. Het bleef namelijk niet beperkt tot de sportcommissie en dat „vijandelijke" kamp, want de sportcommissie nodigde haastig een aantal mensen van het andere kamp uit en trok daardoor de scheidslijn in feite nog dieper. De juiste sfeer voor een werkelijk openhartig gesprek werd aldus vertroebeld en het bleef bij een wat zeer oppervlakkige uitwisseling van gedachten, die in vrijwel geen enkel opzicht verhelderend kón werken.

Slechts een ding werd duidelijk, namelijk, dat de sportcommissie Pellenaars als officiële ploegleider van de bond verder onaanvaardbaar beschouwde. Groot nieuws was dat echter in werkelijkheid niet. In het afgelopen najaar immers heeft Pellenaars in een sportblad een serie artikelen geschreven of laten schrijven, waarin hij de vuile was van de wielersport mede met betrekking tot de sportcommissie breed-uit te wapperen hing in de fluisterende wind van de publieke belangstelling. **Met die artikelen verbrandde Pellenaars in feite alle bruggen achter zich en maakte hij een nieuw contact met de KNWU onmogelijk.** De verklaring van de sportcommissie was daarom eigenlijk alleen maar een bevestiging van hetgeen iedereen kon weten.

Voor het overige echter waren de verklaringen over de plannen van de sportcommissie wel uitermate vaag. Meer nog. Alle hoop van de sportcommissie bleek te zijn gevestigd op de Nederlandse rijwielfabrieken. Die fabrieken namelijk koesterden plannen voor een training van een aantal renners aan de Franse Riviera en voor de organisatie van enkele wedstrijden in Nederland. En op die fabrieken rekende de sportcommissie bij de samenstelling van ploegen voor buitenlandse wedstrijden. Het kwam er op neer, dat de sportcommissie machteloos was zonder de hulp en de financiële steun van de rijwielfabrieken.

Voor het „vijandelijke" kamp was dat een zeer bekend geluid, want in alle vooraanstaande wielerlanden van Europa berust de macht bij de rijwielfabrieken en de zogenaamde extra-sportieve merken, de koelkasten-, haarwater- en andere fabrikanten, die betalen voor reclame op de trui van wielrenners.

Tot nu toe was de sportcommissie van de KNWU wel ongeveer de enige officiële instantie in Europa, die deze realiteit over het hoofd had gezien en had gemeend, althans naar buiten uit had gedaan, alsof zij het alleen voor het zeggen had. Pellenaars immers werd weggewerkt, omdat de rijwielfabriek, die hem als ploegleider had aangesteld, te veel macht had gekregen en de ontwikkeling van de vaderlandse wielersport naar de overtuiging van de sportcommissie beïnvloedde. Met Pellenaars echter is die macht zeker niet verdwenen. Integendeel zelfs. De KNWU heeft immers geen geld om zich werkelijk het lot te kunnen aantrekken van de beroepsrenners en zij zou bovendien, indien zij het geld wel had, zulks voor dat doel niet mogen gebruiken.

Het zijn de rijke fabrikanten, die alom de beroepswielersport regeren, omdat er zonder hen geen wielersport meer zou zijn. De sportcommissie gelooft, dat zij ploegen kan samenstellen en afvaardigen naar grote buitenlandse wedstrijden, doch de werkelijkheid is anders. Men betaalt in dat buitenland alleen geld aan renners van naam en niet aan onbekende beginnelingen. Een handige zakenman, voortgekomen uit de wielersport, kan nog wel iets in die richting bereiken, doch een officiële bond niet. Bovendien betreft het dan alleen nog maar wedstrijden met landenploegen en het ziet er naar uit, dat deze reeds volgend jaar zullen zijn verdwenen. Want veel machtiger mensen en lichamen dan de Nederlandse sportcommissie moeten het hoofd buigen voor degenen, die de renners een jaargeld uitkeren.

Een koelkastenfabrikant in Italië heeft vrijwel alle vooraanstaande renners van zijn land, wereldkampioen Baldani inbegrepen, verzameld in een ploeg ten koste van vele miljoenen lires. En deze fabrikant heeft onomwonden gezegd, dat hij er niet aan denkt deze renners toestemming te geven aan de Ronde van Frankrijk deel te nemen. Zijn woorden hebben weerklank gevonden bij anderen, zelfs in Frankrijk en de bonden zijn uiteraard machteloos. Tegenover hun woord staat het geld van de fabrikant en de keuze is voor de renners dus niet moeilijk.

Deze actie heeft enige paniek gezaaid in de burelen van Goddet, de directeur van de Tour de France. Reeds wordt er gefluisterd, dat er dit jaar voor het laatst landenploegen zullen starten in de Tour, echter onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat deze volgend jaar zullen worden vervangen door merkenteams.

En weet ge, wat daarvan het gevolg kan en ook wel zal zijn? Dat Pellenaars in volle glorie als ploegleider terugkeert in de Tour. Want een Italiaans-Belgische combinatie, die er een rennersstal op na houdt en ook enkele Nederlanders heeft gecontracteerd, heeft Pellenaars aangeboden de functie van ploegleider op zich te nemen.

Wij willen stellig niet beweren dat wij deze gang van zaken toejuichen en in het belang achten van de wielersport. Deze is echter ten dode opgeschreven en men haalt er aan alle kanten nog uit, wat er uit te persen valt. En geen wielerbond ter wereld, die er ook maar iets tegen kan doen.

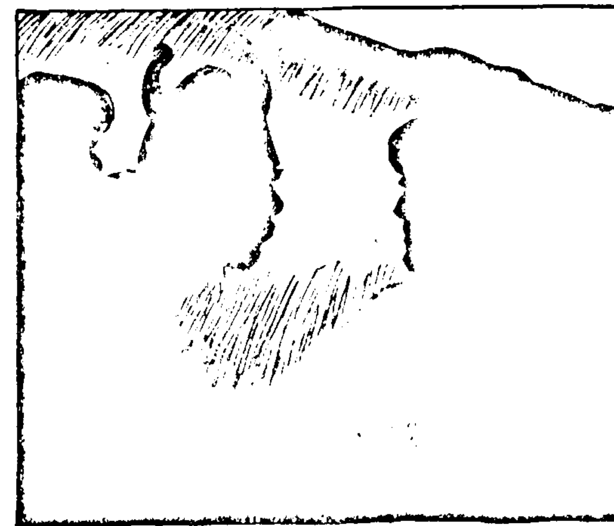
B. M. Schilperoort.

De Monte Carlo Ralleyrijders gaan niet over een nacht ijs. Bij Dover lieten zij voor de laatste keer in een garage de vakman een blik in de auto werpen alvorens de oversteek te wagen naar Frankrijk.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

67—42 Mohaka kijkt een moment naar binnen, roept iets achterom en voor Eric kan bedenken wat hem te doen staat is de man al weer verdwenen. Blijkbaar heeft Mohaka in de duisternis niets kunnen onderscheiden. „Nu gauw maken, dat we weg komen", fluistert Eric zijn mannen toe, „voor ze hier beneden verder komen zoeken". Een voor een duiken ze in het vluchtgat en als laatste verdwijnt Eric, die stil het luik achter zich sluit. Nauwelijks zijn ze in de gang, of ze horen boven zich vele voetstappen. Ineengehurkt blijven ze roerloos wachten, gespannen luisterend. Doch de voetstappen verwijderen zich weer.

De indringers weten dus blijkbaar niets van een vluchtgang. Met een zucht van verlichting vervolgen Eric en zijn mannen, gebukt lopend in de lage gang, hun weg. Een eind verder stuiten ze op Svein en zijn krijgers, die met Brigit en Cendrach op de Noorman gewacht hebben. „Waar zijn de anderen?" vraagt Eric. „De vrouwen en kinderen?" „Ik heb ze niet meer gezien, Noorman" zegt Svein, „die moeten al lang bij de uitgang zijn, denk ik zo". Ze gaan nu gezamenlijk verder en zien eindelijk in de verte een dun lichtstraaltje. Het is het luik van de uitgang. Tot hun verwondering is er niemand meer. „Ze zijn er zeker op eigen gelegenheid vandoor gegaan", veronderselt Eric.

Maar er klinkt enige bezorgdheid in zijn stem. Hij maant de anderen aan, stil te zijn en dringt tot bij het luik door. Langzaam en omzichtig doet hij het open, terwijl de anderen ademloos toezien.

Driehonderd Starfighters voor Strauss

De snelste jager ter wereld gaat naar Duitsland

Piloten van de Luftwaffe gaan een „benauwde" tijd tegemoet

Een „Starfighter", de razendsnelle straaljager waar de Westduitse luchtmacht er ruim driehonderd van heeft besteld, is in meer dan één opzicht een eng ding. Het toestel heeft veel weg van een geleid projectiel en het staat wel vast dat het een van de laatste bemande gevechtsvliegtuigen is. De cockpit moest noodgedwongen zo nauw en smal worden geconstrueerd, dat Tony Levier, de chef-invlieger van Lockheed, er eens van heeft verklaard dat hij er instapt „als in een overall".

(Van een bijzondere medewerker)

De piloten van de Luftwaffe gaan een benauwde tijd tegemoet. De Westduitse minister van defensie, Franz Josef Strauss, heeft zeer kort geleden besloten ruim driehonderd straaljagers van het type „Starfighter" aan te schaffen om daarmee de ruggegraat van generaal Kammhuber's luchtmacht te formeren. En zo'n „Starfighter" is in meer dan één opzicht een eng ding. Een van de invliegers van de Lockheed-fabrieken, waar de „Starfighter" is ontworpen en gebouwd, heeft eens verklaard dat hij in de cockpit van deze straaljager stapt „als in een overall". Er is waarschijnlijk geen vliegtuig waarvan de cockpit zo nauw en zo compact is ingebouwd als in de „Starfighter". De ontwerpers hebben

Binnen vijf minuten 25 km hoog

uiteraard zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de piloten die er mee moeten vliegen. Alle knoppen, instrumenten en handels zijn bijvoorbeeld zo praktisch en overzichtelijk mogelijk gegroepeerd. Maar de voornaamste eis die Lockheed aan het toestel stelde was niet een comfortabele ruimte voor de piloot, maar: snelheid. En die eis hebben de ontwerpers van de Amerikaanse vliegtuigfabriek ruimschoots ingewilligd. De „Starfighter" kan een snelheid bereiken van ongeveer 2400 km per uur en de geluidssnelheid zonder moeite tweemaal overschrijden: het is het snelste operationele gevechtsvliegtuig ter wereld. Er is dus alleszins reden te veronderstellen, dat de eventuele tegenstanders van de Luftwaffe-piloten ook wel eens benauwde ogenblikken zouden kunnen doormaken.

In december heeft de Amerikaanse luchtmacht met de „Starfighter", die al talloze records op zijn naam heeft staan, zeven nieuwe stijgsnelheidrecords gevestigd. De stijgsnelheid van een onderscheppingsjager telt zwaar bij de huidige ontwikkeling van de luchtvaart. De „Starfighter" is wat dit betreft tot unieke prestaties in staat, zoals blijkt uit de gevestigde records voor klimtijden naar hoogten van 3 tot 25 km. Bij een stijgvlucht naar 3 km bracht de straaljager het record van 44.39 sec. op 41.85 sec. en om een hoogte van 25 km te bereiken heeft een „Starfighter" slechts 4 min. 2[illegible] sec. nodig. Binnen 5 min. na de start bevindt de jager zich dus op een hoogte waar straalvliegtuigen zich het beste thuis voelen. De „Starfighter" heeft verder in mei van 't vorig jaar het wereldsnelheidrecord en het wereldhoogterecord gevestigd.

Met deze snelheidsmonsters, waar de bezoekers van het NATO-vliegfeest op Soesterberg in juli van het vorig jaar kennis mee hebben kunnen maken, zullen de piloten naar schatting eind volgend jaar de lucht doorklieven. Minister Strauss heeft zijn beslissing genomen na in de afgelopen dagen nogmaals besprekingen te hebben gevoerd met verscheidene Westduitse deskundigen — onder wie generaal Kammhuber in hoogst eigen persoon — die bezoeken hebben gebracht aan Amerikaanse vliegtuigfabrieken.

Aanvankelijk heeft West-Duitsland ook nog belangstelling gekoesterd voor een Britse straaljager. Toen men zich in Engeland al bijna zeker achtte van de belangrijke Duitse order, deelde Bonn volkomen onverwacht mede dat de transactie niet doorging. Het gevolg was dat het Engelse ministerie van defensie het hele project prijsgaf en ook zelf geen jagers van dat type voor de Britse luchtmacht bestelde, omdat de kosten door het te kleine aantal te hoog zouden worden.

Tenslotte aarzelden de Westduitsers nog tussen de „Starfighter" en de Grumman „Supertiger", twee Amerikaanse straaljagers die volgens een verklaring van het Westduitse ministerie van defensie „andere soortgelijke typen verre overtreffen". De „Starfighter" bleek tenslotte het best te voldoen aan bepaalde technische en tactische eisen, die de Duitsers stelden. Voordat Bonn definitief tot een bestelling kon overgaan moest echter nog blijken dat Lockheed „gunstige condities voor levering en betaling zou bieden", zo werd van Westduitse zijde koeltjes meegedeeld.

Mogelijk beducht voor een even onplezierige en abrupte beëindiging van het overleg als indertijd de Brits-Westduitse besprekingen heeft getroffen, is Lockheed tenslotte akkoord gegaan met de eisen die Bonn stelde. De Lockheed-fabrieken zullen West-Duitsland zes tot tien straaljagers rechtstreeks uit Amerika leveren en de Westduitse luchtvaartindustrie zal de driehonderd overige „Starfighters", die een waarde van 1.08 miljard gulden vertegenwoordigen, zelf in licentie vervaardigen.

Na deze beslissing komt er iets meer tekening in de Westduitse luchtmacht, waarvan generaal Kammhuber ons bij een bezoek aan Nederland in het voorjaar van 1957 heeft verzekerd, dat zij „in een zeer snel en van grondige voorbereiding getuigend tempo" zou uitgroeien tot een tactische en defensieve strijdmacht, met een totaal van 1326 vliegtuigen en 3000 piloten.

De Westduitse luchtmacht beschikt nu over verscheidene Amerikaanse „Thunderstreaks", enkele zware Franse transportvliegtuigen van het type „Noratlas" Franse straal-lesvliegtuigen van het type „Magister" en Franse helikopters van het type „Alouette". Naast de „Starfighter", die als jager, jachtbommenwerper en verkenningsvliegtuig zal worden gebruikt, heeft Bonn voorts een order geplaatst op de G-91, een tactisch gevechtsvliegtuig van de Italiaanse Fiat-fabrieken.

In juni van het afgelopen jaar is de eerste operationele eenheid officieel in dienst gesteld en vervolgens in het najaar onder het bevel van de NATO plaatst. Die eenheid bestond uit vijftig „Thunderstreak"-straaljagers. Onze luchtmacht beschikt ook over dat type. Na de vorming van die eerste Duitse eenheid stond de paraatheid van de Nederlandse luchtmacht kwalitatief gezien — het aantal toestellen, de radar- en verbindingsdiensten daar gelaten — ongeveer op één peil met die van West-Duitsland. Deze week echter is generaal Kammhuber zijn collega Schaper in Den Haag in de race om de modernste en snelste straaljager, door de bestelling van de ruim driehonderd „Starfighters", beslist een neklengte gepasseerd. En het ziet er naar uit dat de Westduitse luchtmacht — ongetwijfeld dank zij die grondige voorbereiding, waar generaal Kammhuber indertijd over sprak — binnen afzienbare tijd de luchtmachten van de meeste NATO-landen — de Amerikaanse en misschien ook de Franse en Britse uitgezonderd — zal zijn voorbijgestreefd.

Het bezoek van MacMillan aan Moskou

Londen. — Premier MacMillan van Engeland is van plan voor Pasen een bezoek aan Moskou te brengen, zo meldt het Britse blad „Sunday Expresse". Volgens dit blad hebben president Eisenhower en de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, hun instemming met het reisplan betuigd. MacMillan zou willen proberen een verdere ontspanning tot stand te brengen. Bovendien kan het bezoek de Britse conservatieven een prachtig winstpunt voor de komende verkiezingsstrijd in Engeland opleveren, meent de „Sunday Express".

Arubaans Commentaar

Sluitende begroting

Oranjestad. — Weliswaar werd de begroting voor het nieuwe dienstjaar te laat ingediend, maar zij bracht dan ook een aangename verrassing. De begroting sluit, ondanks de uitvoering van de grote werken en dit is gelukt zonder dat belastingverhoging nodig is.

Interessant is het voorstel om mede in verband met het te verwachten vreemdelingenverkeer de Boulevard vanaf het vliegveld to Pova te verlichten met kwikdamplampen. Verder worden voorstellen gedaan om de telefoondienst verder uit te breiden.

Wat het onderwijs betreft word gewezen op een besluit tot he instellen van een commissie voo de opstelling van een vijfjarenplan. De commissie moet rapporteren over de noodzakelijke uitbreiding van het aantal scholen binnen het raam van de mogelijkheden. In afwachting van dit rapport wordt door het BC geen raming gemaakt voor bepaalde scholen. De in de begroting voor 1958 geraamde bedragen voor de bouw van de R. K. Muloscholen te St Nicolaas en Santa Cruz worden in verband hiermee teruggenomen, evenals een credie van ƒ 40.000.— voor uitbreiding van de ATS, aanvankelijk geraamd op 1957, doch nog onverbruikt gebleven. Tegen deze afvoering van ƒ 490.000.— wordt or de begroting 1959 een bedrag van ƒ 700.000.— geraamd ter nadere bestemming.

Voor de bouw en inrichting van de centrale huishoudschool Oranjestad wordt een aanvullend crediet geraamd van ƒ 125.000.—.

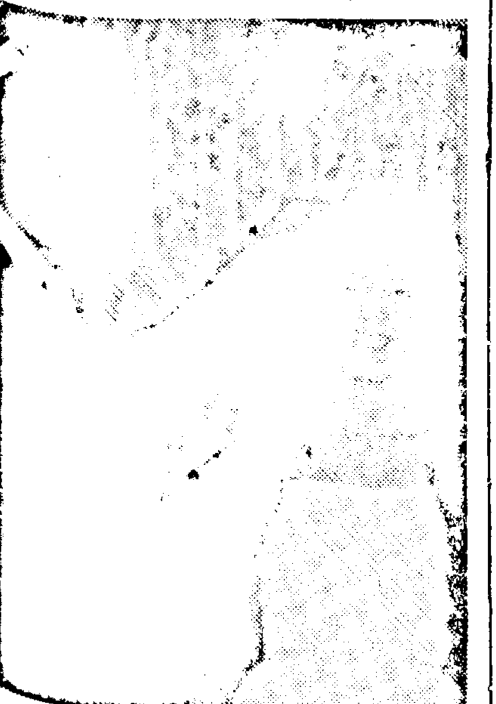
Wat de Watervoorzieningsdienst betreft wordt de bezettingsgraad voor 1959 hoger geraamd, dan aanvankelijk werd verwacht. Ofschoon het bedrijf nog niet gereed is, kan toch reeds over het gehele jaar 1959 water worden geleverd aan de Lago en electriciteit aan de Elmar. Verder mag verwacht worden dat het hotel veel water zal afnemen, waarbij nog komt dat het verbruik door particulieren in 1958 reeds sterker toenam, dan geraamd werd. Deze toename zal verder doorzetten, nu meer percelen worden aangesloten op het net.

De financiële uitkomsten over 1959 moeten worden gezien als de resultaten van een overgangsperiode. Desondanks kan voor 1959 een klein batig saldo worden geraamd. Een verlaging van het watertarief kan nog niet worden bereikt, maar het is thans niet meer nodig om een groot bedrag uit te trekken, zoals voorheen voor de dekking van het nadelig exploitatiesaldo.

In de toelichting op de begroting voor DOW wordt voor het eerst openlijk toegegeven, dat het bedrijf te veel is gegroeid. Op de geweldige uitgaven van personeel zal moeten worden bezuinigd. De ramingen voor 1959 liggen op tal van posten onder die van de uitgaven in 1958.

Over het algemeen kan men echter, gezien de grote uitgaven welke de verwezenlijking van de grote welvaartsplannen vergen over de begroting voldaan zijn.

Mariacollege koos Koninginnetje

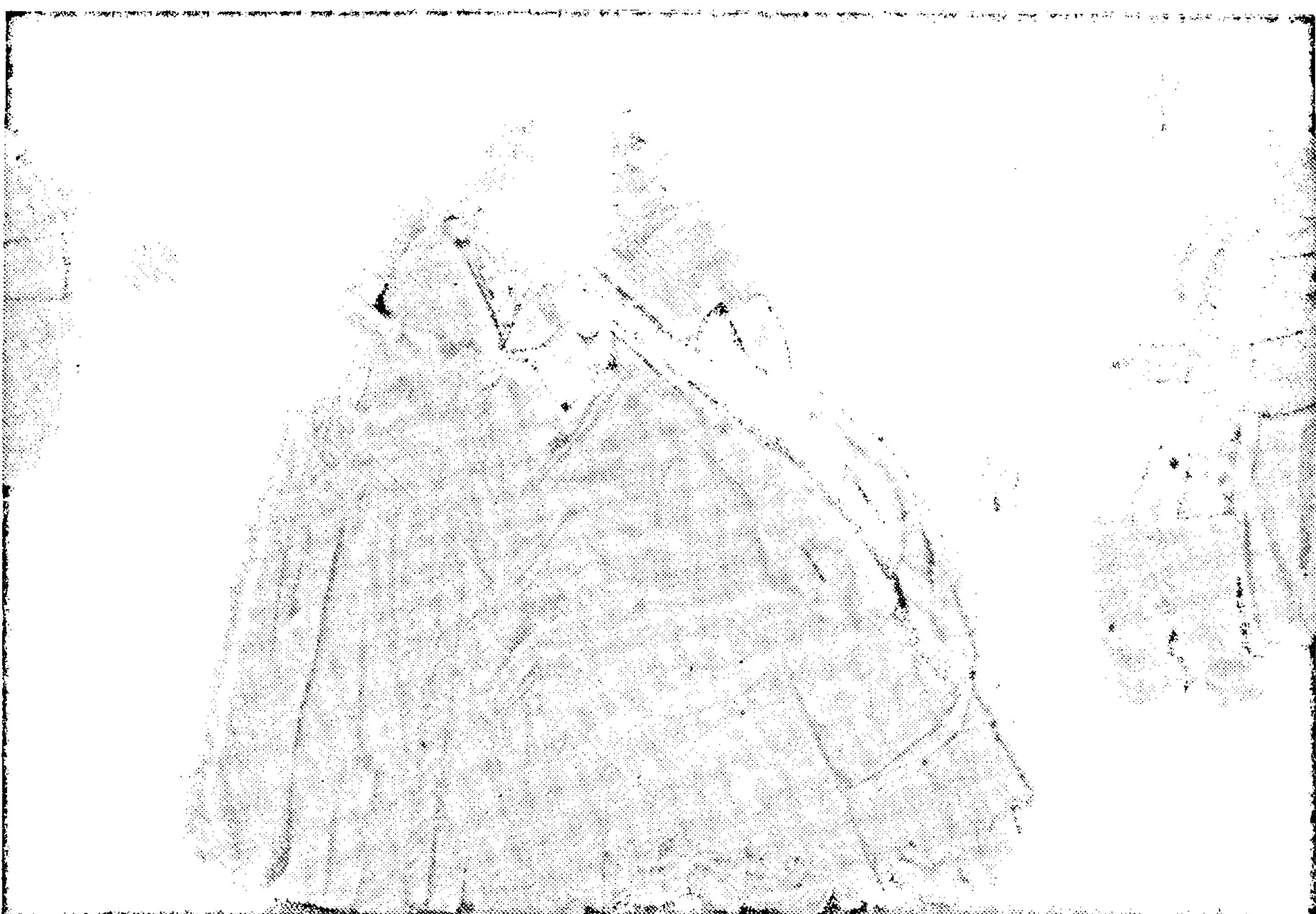

Oranjestad. — Ten huize van de heer Falconi in de Boerhaavestraat vierden de leerlingen van de hoogste klassen van het Mariacollege zaterdagmiddag hun eigen carnavalsfeest, waarbij natuurlijk een koninginnetje niet mocht ontbreken. Het initiatief tot het vieren van dit schoolfeest ging uit van Jane Young en Mavalda Croes.

Tot Koningin werd gekozen Marcia Chai en Elly d'Arnault werd „plechtig" uitgeroepen tot haar „Pancho". Frederick Oduber van het St. Dominicuscollege mocht het koninginnetje kronen.

Het werd een gezellige middag voor de scholieren, die zeiden vastbesloten te zijn dit feest volgend jaar te herhalen.

ALICIA DIJKHOFF werd Koningin van het Carnaval

Oranjestad. — In een zeer goed gevuld station werd zaterdagavond door het Centrale carnavalscomite een gezellig feest aangericht ter gelegenheid van de verkiezing van een carnavalskoningin. De jury stond voor een moeilijke keuze, toen de koninginnetjes, allen in verblindend fraaie avondtoiletten gestoken over het ruime podium paradeerden. Tenslotte werd Alicia Dijkhoff, de candidate van Viceroy cigaretten gekozen en bleek Betsy Blakely van de Caribe club nummer twee te zijn geworden. Op de foto v.l.n.r. de heer Casper Lacle, voorzitter van het aktieve carnaval-comite de twee schattige koninginnetjes en Prins Carnaval met zijn pancho. Vrijdag a.s. vindt de kroning plaats van de koningin en ook voor deze gelegenheid werd door het carnavalscomite een zeer gevarieerd en aantrekkelijk programma opgesteld.

Mgr. HOLTERMAN op ARUBA

Oranjestad. — In de loop van heden wordt Z. H. E. Monseigneur Holterman op Aruba verwacht. De Bisschop zal vanavond plechtig de nieuwe Lourdesgrot inzegenen te Seroe Pretoe, een gebeurtenis welke algemeen beschouwd wordt als de sluiting van de Arubaanse viering van het Lourdesjaar.

Al degenen, die bij deze manifestatie getuigenis willen afleggen van hun liefde tot Maria, worden vriendelijk uitgenodigd om 6.30 aanwezig te willen zijn op het plein van de St. Theresiakerk te San Nicolaas. Van daaruit zal een lichtprocessie naar de Grot trekken. Allen, die hieraan willen deelnemen, geleve een kaars mee te brengen, zo mogelijk voorzien van een windschermpje (beker, cup).

Zijne Hoogw. Excell. Mgr. J. M. Holterman zal bij de nieuwe Grot de beelden zegenen, een korte toespraak houden en vervolgens de parochie en alle aanwezige gelovigen aan Maria toewijden. Aangezien er bij de Grot geen parkeer-gelegenheid is, worden de automobilisten verzocht hun auto te willen parkeren op de ruimte tussen het Filomena-college en de Theresia-school.

Eenieder wordt uitgenodigd de instructies, die ter plaatse gegeven zullen worden, stipt na te komen om de plechtigheid vlot en ordelijk te doen verlopen.

ONDERWIJZERS OP DE PLANKEN

Oranjestad. — Twaalf onderwijzeressen en onderwijzers van de A.O.B. brengen te San Nicolas en Oranjestad een drietal opvoeringen van het toneelspel voor kinderen: „Prinses Desiree lacht niet mee".

Kaarten voor deze opvoeringen worden verkocht op de gouvernementsscholen. De prijzen zijn: vijftig cent voor kinderen en ƒ 1.— voor volwassenen:

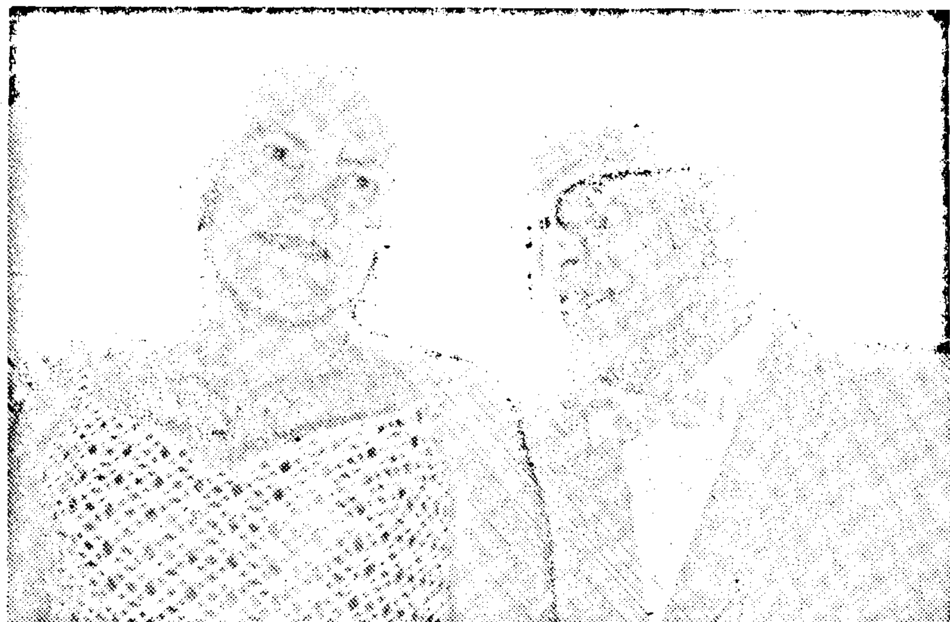
De uitvoeringen vinden plaats op: 5 Februari 17.30 uur en dezelfde dag nog eens om acht uur in het gebouw van klub Suriname te San Nicolas.

Te Oranjestad in het Cultureel Centrum op maandag 9 februari om half zes.

De kinderen kunnen op school de kaarten kopen en er mag worden aangenomen, dat de zalen spoedig zullen zijn uitverkocht.

De baten voor deze opvoering zijn bestemd voor Casa Cuna.

DERTIGJARIG HUWELIJK

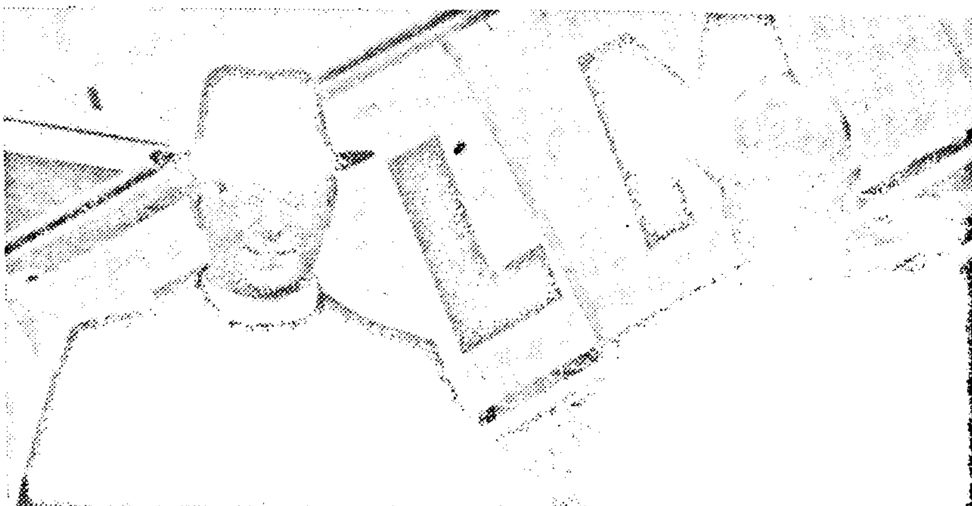

Oranjestad. — Een geweldig groot aantal familieleden en vrienden kwam vrijdagavond het sympathieke echtpaar Jan C. Lacle-Croes gelukwensen met hun dertigjarige echtvereniging.

Onder de velen die kwamen zagen wij wnd. gezaghebber O. Henriquez en gedeputeerde I. de Cuba, vele leden van het corps consulair, en nagenoeg alle lions, van welke organisatie de heer Lacle een der chartermembers is.

Tot de eersten die geluk kwamen wensen behoorden verder de Z. E. Paters Burgemeester en Valk.

Het werd in de gastvrije woning van de heer en mevrouw Lacle een zeer geanimeerde partij, welke getuigde van de warme vriendschap die zeer velen de heer en mevrouw Lacle toedragen.

Oranjestad. — Op het vliegveld troffen wij gisteren de Z. E. Pater dr. Micklinghoff en de Z. E. Pater Standenmeyer, die met hetzelfde vliegtuig via de V. S. naar Europa vertrokken voor een welverdiend verlof. De plaats van Pastoor Standenmeyer wordt waargenomen door de Z. E. Pater F. G. M. van der Maas, terwijl dr. Micklinghoff als secretaris van de Bisschop wordt opgevolgd door Pater. dr. W. H. M. van der Mark. Vandaag wordt ook Pater J. M. Lensen op Aruba verwacht, die benoemd werd tot eerste pastoor van de nieuwe Parochie van Dakota, toegewijd aan O. L. V. van Fatima. Pater Lensen zal thans de zielszorg in de nieuwe parochie ter hand nemen, terwijl Pater Kruidenberg voorlopig blijft om de Kerk verder af te bouwen. Door allerlei omstandigheden zijn de aannemers ver op het tijdschema achtergeraakt. Er valt nog niet te voorspellen wanneer zij officieel kan worden ingewijd. Een dezer dagen is de bisschoppelijke beschikking te verwachten ten aanzien van de grenzen van de nieuwe parochie, die zal bestaan uit gedeelten van de parochies Oranjestad, Paradera en Santa Cruz.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe

Toricellistraat 16, tel: 1233.

Maandag 2 februari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:

„Joe Butterfly om 8.30 met Audie Murphie en George Nader. (alle leeft.)

Rialto:

„Afair in Trinidad". om 8 uur met Rita Hayworth en Glenn Ford. (18 jaar.)

Principal:

Om 8 uur het optreden van de Panamese Combo: „Panatico" en film „Backlash" met Richard Widmark en Donna Reed (18 jaar.

Aurora:

„Johnny Trouble" om 7.30 uur met Miss Ethel Barrymore en Cecil Kallaway (18 jaar

Savaneta

„De gevangene van de Koning" om 7.30 uur met Pierre Cressoy, Andree Debar en Armando Francioli. (18 jaar) Italiaans met Ned. tekst

Botica's

O'stad. Botica Aruba tel: 1080 S. Nicolaas Botica Central tel: 5119.

BONAIRE

Nieuwe afdeling voor St. Michaelsgroep op RINCON

Kralendijk. — Onlangs werd de Sint Michaëlsgroep van de R.K. Verkenners op Rincón uitgebreid met een nieuwe afdeling. De groep bestond eerst uit een horde Welpen, en nu heeft het een troep bij gekregen, die uit een twaalftal verkenners bestaat. De nieuwe Verkennerstroep staat onder leiding van de heer Eddy Silié, die tot voor kort Vaandrig was bij de Sint Bernardusgroep in Kralendijk. Als zijn assistent is thans in opleiding de heer Primo Bernabela, oud-verkenner van laatstgenoemde groep.

Wij wensen Rincón proficiat met deze aanwinst voor de Jeugdbeweging en aan de leiders en verkenners roepen wij een zonnig spoor toe.

Elegant FEEST in TIVOLI-CLUB

Oranjestad. — In de Tivoliklub, welke op de oudste traditie kan bogen inzake de carnavalsviering, werd door de tijdelijk gezaghebber Eric Arends tot koninginnetje gekroond Tonya Villasmil. Der Tivoli-traditie getrouw was het dit keer een gala-avond, waarbij de avondtoiletten der dames fleurig afstaken tegen de smokings der heren.

Onder de vele aanwezigen zagen wij de tijdelijk gezaghebber, de commandant van de Marinierskazerne, de direkteur van de Arend Petroleum Maatschappij, de heer Barbouren; een bestuursdelegatie van klub Caribe, bestaande uit de heren dr Dennert, M. Kuiperi en A. Raven.

Het feest kreeg bijzondere luister, doordat het samenviel met de verjaardag van de kroonprinses.

Ceremoniemeester van de avond was de heer Jos van der Schoot, die zich op zijn bekende enthousiaste wijze, voortreffelijk van deze taak kweet. Hij herinnerde in een openingswoord aan, dat het zestien jaar geleden is, dat Tivoli het initiatief nom tot carnavalsviering op de Antillen.

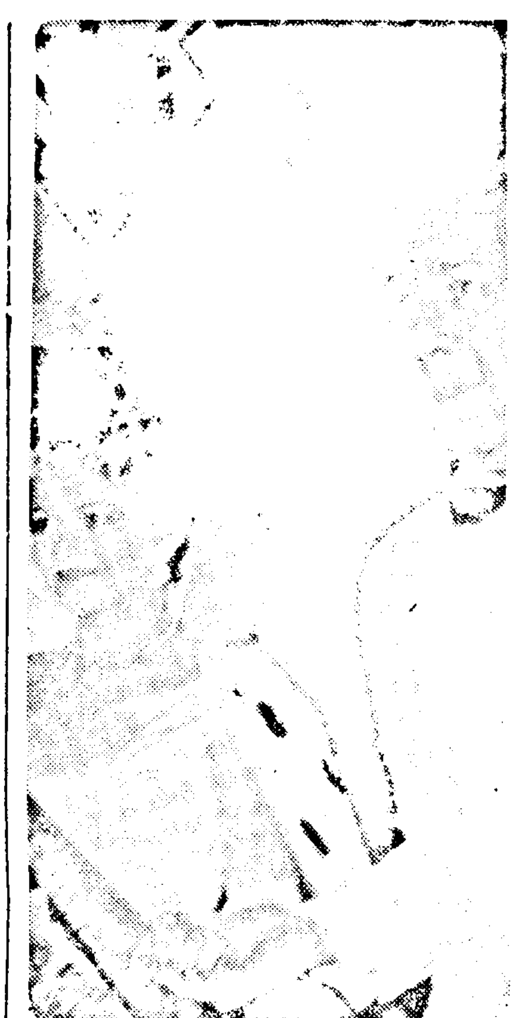
Vervolgens werd een heildronk uitgebracht op de kroonprinses, en vervolgens kroonde gezaghebber Arends de Tivoli-koningin.

Ook de voorzitter van het klubcarnavalscomité, de heer Henny Arends, sprok de gekozen prinses toe en sprak de gekozen prinses gangster. Dr Dennert bood een boeket bloemen aan namens klub Caribe. Los Doques verzorgden de muziek en met een polonaise werd het feest daarop ingeleid, een feest, dat tot in de vroege morgenuren duurde.

Gistermiddag was er een kindercarnaval in de klub. Ook hier had de heer Jos van der Schoot als ceremoniemeester de leiding. Tot „Juweeltje" (Joyita) van de klub werd gekroond Hildegard Hintz. Dat werd op charmante wijze gedaan door haar voorganster van 1958, Maria Monica Arends.

Voor fraaie kostuums werden de volgende prijzen toegekend: fraaiste kostuum Mercy Arends (Spaanse dame), Gustavito Oduber (Schot); fraaiste paar: Rovie en Ana van der Schoot (Mexikanen); meest originele: Sandra Croes (brievenbesteller) en Don Bool (Arubaanse figuur).

Verder ging een prijs naar de gebroeders Hintz, die als professoren kwamen, en naar het dochtertje van de heer en mevr. Frias, dat als paljas kwam. De kleine Zeppenfeldt kreeg een prijs als meest origineel verklede, nl. als verstrooide professor.

Eric en Dario Croes kregen een paarprijs.

De groepen werden als volgt bekroond: eerste prijs de Musketiers; tweede: een groep bosnegers en derde: een chachacha-groep.

Kinderen en ouders zullen met genoegen aan dit kinderfeest terugdenken.

Gedeputeerde CROES was op zijn kantoor

Oranjestad. — Gedeputeerde P Croes die onlangs uit Nederland van een studiereis terugkeerde, in verband met de gezondheidstoestand van mevrouw Croes, bracht vrijdagmorgen een bezoek aan zijn werkkamer ten bestuurskantore. Vanmiddag zal hij opnieuw naar kantoor gaan.

Desgevraagd zeide de heer Croes, dat deze bezoeken geen bijzondere betekenis hebben. Hij is, aldus zeide hij ons, nog steeds gedeputeerde.

Over zijn toekomstplannen wilde de heer Croes nog niets zeggen.

Intussen gaan er hardnekkig geruchten dat de „Sektie Santa Cruz" van de PPA bij de komende eilandraadsverkiezingen met een eigen lijst zouden uitkomen. Op partijvergaderingen van oppositiepartijtjes zouden aanhangers van de heer Croes reeds enige malen het woord hebben gevoerd.

Het schijnt dat ook de heer Lake, vroege lid van de PPA fraktie, overweegt om met een eigen lijst uit te komen.

In hoeverre deze splinterpartijen afbreuk zullen doen aan de PPA moet voorlopig nog worden afgewacht.

Uitslag Statuut-opstellenwedstrijd Bonaire en Bovenwindse eilanden

Willemstad. — Zoals bekend werd ter gelegenheid van Koninkrijksdag 1958 ook voor de leerlingen op Bonaire en de Bovenwindse Eilanden een opstellenwedstrijd georganiseerd. De leerlingen van de hoogste klassen van de lagere scholen op deze eilanden dienden een opstel te maken over de plechtigheden en feestelijkheden, welke op Koninkrijksdag op hun eiland werden gehouden.

Het resultaat van deze opstellenwedstrijd is thans, met uitzondering van Saba, bekend. Met een prijs, bestaande uit een schooltas met étui, werden bekroond de opstellen van:

Bonaire: Paulette Thecla en Mientje Engelhard van de St Bernardusschool; Nicolaas Melaan en Raymundo Virginio Josephina van de St Dominicusschool; Ivan Abdull en Joyce Dias d'Ullois van de Prinses Beatrixschool; Lucresia St. Jago van de St Ludovicusschool.

St Maarten: Judith Peterson en Douglas Hodge van de St Jozef Uloschool.

St Eustatius: Henry Nathaniel Maduro en Verna Dorothy Brice van de St Josephschool; Lilian Marsden en Joan van Rijswijk van Governor de Graaffschool.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

B. B. - Legioen

(Buiten verantwoordelijkheid der redactie)

B. B. staat ook boor Bruine Bonen.

Als de Surinamer nu Rijst en Zout meeneemt; de Antilliaan Funchi en Suiker; de Hollander Aardappelen en Spek, dan is het feest komplect.

M.S.A.

PEDRO MOREJON terechtgesteld

Havana. — In de gevangenis van Havana is zaterdagnacht de oud-legerkapitein Pedro Morejon terechtgesteld. Hij was ter dood veroordeeld voor „oorlogsmisdaden" en dit vonnis werd in hoger beroep bevestigd.

Jubileumtoernooi van R.C.A.

Oranjestad. — In het kader van de viering van het zilveren jubileum van de sportvereniging RCA wordt een voetbaltoernooi gehouden.

Zaterdagmiddag versloeg het voetbalteam van La Fama dat van Dakota met 1-0. Het enige doelpunt werd gemaakt door Verstrate in de 41ste minuut van de eerste helft. Dakota had eerder een voortdurende druk op het La Fama doel uitgeoefend, maar zag niet kans deze precies in een doelpunt om te zetten.

Zondagmiddag speelden de Junioren van RCA en Jong Aruba. De stand was gelijk en door het lot werd Jong Aruba als winnaar aangewezen.

Een vriendschappelijke ontmoeting tussen RCA en San Nicolas Jrs. leverde een overwinning op voor de oliestad en wel met 2-0. Het eerste doelpunt werd uit een penalty gescoord door Cox en Raymundo, die als rechtsbuiten stond opgesteld, scoorde het tweede doelpunt.

Voor vanmiddag staat er een veteranenwedstrijd op het programma.

José Figaroa 25 jaar in dienst van DOW

Oranjestad. — Zaterdagmorgen werd de heer José Figaroa van Noord 51, in het kantoor van DOW gehuldigd, in verband met zijn zilveren dienstjubileum. De heer Hille, waarnemend hoofd van D.O.W. huldigde de jubilaris die op 31 januari 1934 als krullenjongen in dienst trad. Zijn chef was toen „Bas Timmerman" Chebo Rijke, die zijn vijftienjarige leerling inwijdde in de geheimen van het vak. Figaroa bleek meer te zijn dan alleen een willig leerling. Door zijn nauwgezette plichtsbetrachting klom hij op tot Assistent opzichter bij de afdeling onderhoud gebouwen.

Ook in een ander opzicht, n.l. dat de heer Figaroa thans nog geen veertig jaar oud is, blijkt welk een byzonder jubileum het hier betreft.

Namens het gouvernement ontving de jubilaris een schriftelijke gelukwens benevens een gratificatie. Het personeel schonk de jubilaris een fraai horloge met inscriptie.

Met enige welgekozen woorden bracht de heer Figaroa alle aanwezigen dank voor hun hartelijke huldiging. De bijeenkomst werd besloten met het uitbrengen van een heildronk.

Ook de Amigoe biedt de heer Figaroa zijn allerbeste wensen aan.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Sparta handhaaft voorsprong door zege op V.V.V. '03

Feyenoord en Volendam lijden verrassende nederlagen

Het is voor de Feijenoord-supporter wel eens moeilijk om altijd maar enthousiast te blijven. Was het vorige week een en al juichen daar in Rotterdam — chauvinistische Rotterdammers beweren, dat de strijd om de landstitel dit jaar zal gaan tussen Sparta en Rotterdam — gisteren kregen de Feijenoord-supporters een heel onverwachte tegenslag inkasseren, want het machtige Feijenoord, dat daar in Breda wel eventjes NAC aan de zegekar zou gaan binden, kreeg geen schijn van kans en een ongezouten en heel verdiende 0—3 nederlaag te slikken. Het gevolg hiervan is, dat de Stadionklub naar de zesde plaats duikelde en nu een achterstand heeft van vijf punten.

Sparta deed het beter en won op „Spangen" te Rotterdam na veel spanning en somtijds goed voetbal met 2—1 van VVV '03. De Rotterdamse Rood-Witten verdedigen hun leidersplaats wel hardnekkig en men heeft daar in Spartakringen toch wel gegronde hoop de Landstitel dit jaar te bemachtigen.

Tot geluk van Sparta werd de Sportclub Enschedé op duidelijke wijze door Rapid J.C. verslagen. Bijzonder konstant speelt de laatste maanden Fortuna '54. De klub uit Geleen versloeg gisteren Ajax met 3—1 en zijn nu tot de vierde plaats opgeklommen. De ene overwinning na de andere wordt binnengehaald en met belangstelling zien wij de resultaten van de Limburgers in de komende wedstrijden tegemoet. Zal Fortuna '54 nog een grote bedreiging voor Sparta gaan worden?

Voor Den Haag was het gisteren weer niet al te best. Dat SHS in het Olympisch Stadion zou gaan verliezen — de nederlaag van 1—2 valt nog erg mee — was wel te voorzien, maar wij hadden van ADO tenminste de halve winst verwacht. MVV echter maakte de lange reis van Maastricht naar Den Haag niet voor niets en keerde met een 1—0 zege en twee winstpunten meer naar huis terug.

Elinkwijk nam op geduchte wijze wraak voor de in het begin van deze kompetitie geleden nederlaag. Werd het te Tilburg 5—1 voor Willem II, gisteren bleven de Utrechtenaren met 4—2 in de meerderheid. De voorsprong op de drie laatst geplaatsten, Willem II, NOAD en SHS, begint langzamerhand grotere afmetingen aan te nemen. Vooral voor SHS ziet de toekomst en bijzonder somber uit.

NOAD — Blauw Wit vond geen doorgang en tot slot versloeg DOS het nog altijd tegenvallende PSV met 3—1.

Het programma voor as. zondag luidt als volgt:
Ere-divisie: NOAD — VVV '03.
Eerste Divisie B: De Volewijckers — Excelsior, KFC — Stormvogels en Vitesse — Rigtersbleek.
Tweede Divisie A: Wilhelmina — EDO, Xerxes — De Valk en EBOH — Velox.
Tweede Divisie B: Rheden — Zwolse Boys, Velocitas — Enschedese Boys en Tubantia — Oosterparkers.

Bekerprogramma: Eerste Ronde (de voornaamste wedstrijden zijn): DCG — DWS (A), Volendam — OSV, ADO — GDA, DCL — SHS, GVAV — Muntendam.

Tweede Ronde o.a.: Ajax — Watergraafsmeer, HVC — EMM, PEC — DOS, NEC — TOP, Fortuna '54 — Sittardia en Rapid J.C. — Roda Sport.

Na de resultaten van gisteren is de ranglijst van de **Ere-divisie** nu als volgt (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van vorige week):

(1) Sparta	21	31	49—20
(4) Rapid J.C.	21	28	42—25
(5) DOS	21	27	54—31
(6) Fortuna '54	21	27	34—26
(2) Spcl Enschedé	20	26	46—31
(3) Feijenoord	21	26	51—33
(7) Ajax	21	23	47—41
(9) DWS (A)	21	22	37—34
(8) VVV '03	20	21	37—34
(11) MVV	20	21	35—21
(10) PSV	21	20	39—40
(14) NAC	21	17	39—43
(12) ADO	21	17	38—54
(13) Blauw Wit	20	16	41—49
(15) Elinkwijk	21	16	37—43
(16) Willem II	21	12	32—67
(17) NOAD	19	11	29—51
(18) SHS	21	11	30—64

EERSTE DIVISIE A: Dat het Eindhoven zou gelukken de leiders Volendam de tweede nederlaag toe te brengen, zullen wel niet velen hebben verwacht. Eindhoven bezet nog al een bescheiden plaats op de ranglijst en de Eindhovenaren zullen wel niet met al te optimistische gevoelens de verre reis naar Volendam begonnen zijn. Maar de terugreis was glorieus: het is momenteel wel een wapenfeit om Volendam op eigen terrein te verslaan.

Maar de leiders hadden nog geluk bij ongeluk. Zowel Leeuwarden als SVV verspeelden een winstpunt en vooral van Leeuwarden valt dit tegen. BVV worstelt al maanden lang tegen de bedreiging van de laatste plaats en in Leeuwarden is met zoveel wedstrijden voor de boeg, lang niet kansloos, vandaar dat ieder winstpunt voor de Friezen van grote waarde is. Maar BVV vecht verwoed voor het behoud van het „Eerste Divisieschap" en het 3—3 gelijke spel is dan ook zeker een pluim op de hoed van de Brabanders. Maar BVV mag zich gelukkig prijzen met deze halve winst, daar zowel Haarlem als De Graafschap ook al de halve winst wisten binnen te halen. De voorsprong van Volendam bedraagt nog vier punten en een wedstrijd minder gespeeld, maar dit moet tenslotte nog altijd in winst worden omgezet. AGOVV is nu weer uitgeschakeld, maar voor SVV en Leeuwarden zijn de kansen — hoewel niet al te groot — toch heus nog wel aanwezig.

De leiding hebben:

Volendam	18	30	43—16
Leeuwarden	19	26	50—26
SVV	19	24	34—2
Helmond	19	21	43—3
Limburgia	19	20	43—3
AGOVV	19	29	36—3

EERSTE DIVISIE B: Bijzonder jammer is het, dat de grote top match HVC — Sittardia gisteren voor de tweede maal moest worden uitgesteld. GVAV herstelde zich van de nederlaag van vorige week door nu Heracles, nummer vier van de ranglijst, te Almelo met 2—0 te verslaan. De Groningers staan nu weer — doordat HVC — Sittardia geen doorgang kon vinden — op de tweede plaats, maar of de Groningers nog een werkelijk serieuze bedreiging voor Sittardia zullen gaan worden??? Zij spelen niet konstant, volgens onze mening zal de eindstrijd gaan tussen HVC uit Amersfoort en het Limburgse Sittardia. Rigtersbleek won verrassend van RCH en dat was slecht nieuws voor Roda Sport, dat zelf te Koog aan de Zaan van KFC met 1—3 verloor. Het Amsterdamse De Volewijckers blijft echter Roda Sport daar onder aan de ranglijst gezelschap houden; RBC versloeg de Amsterdammers met 2—0.

De leiding hebben hier:

Sittardia	17	28	46—16
GVAV	16	22	31—19
HVC	15	21	35—30
Heracles	17	20	40—31

In de **TWEEDE DIVISIE A** was het een goede dag voor het leidende Delftse DHC. De Delftenaren kregen gisteren nummer twee van de ranglijst, 't Gooi, op bezoek en voor deze wedstrijd bestond vanzelfsprekend grote belangstelling. De oud-eersteklassers wonnen met 2—0 en verstevigden hiermede hun positie aanmerkelijk. DHC heeft nu 24 punten uit 17 wedstrijden, Hilversum 25 uit 18.

In **Afdeling B** gaat het er wel op lijken, dat Go Ahead komend seizoen een plaats zal hebben in de Eerste Divisie. De Deventenaren wonnen gisteren — hoewel slechts met 1—0 van Veendam — en hebben nu op nummer twee van de ranglijst, het Nijmeegse NEC, een voorsprong van vier punten met nog elf te spelen wedstrijden.

JOHN THOMAS leverde wederom indrukwekkende prestatie

New York. — John Thomas, een zeventienjarige kleurling, die de internationale atletiekwereld reeds enige malen versteld heeft doen staan door zijn prachtige hoogsprongen, zorgde zaterdagavond tijdens atletiekwedstrijden in New York opnieuw voor de nodige opwinding. Bij het hoogspringen maakte hij namelijk een sprong van 2 m. 13.3 cm., hetgeen een officieus wereldrecord betekent.

K.N.V.B. - uitslagen

BETAALD VOETBAL

Ere-divisie

P.S.V. — D.O.S.	1—3
NOAD — Blauw Wit	afgelast
Rapid J.C. — Spcl. Enschedé	3—1
N.A.C. — Feijenoord	3—0
A.D.O. — M.V.V.	0—1
D.W.S./A — Scheveningen/Holland Sport	2—1
Sparta — V.V.V.	2—1
Fortuna '54 — Ajax	3—1
Elinkwijk — Willem II	4—2

Eerste Divisie A

Fortuna (Vlaardingen) — Z.F.C.	1—0
Leeuwarden — B.V.V.	3—3
Volendam — Eindhoven	0—1
Helmond — AGOVV	2—0
D.F.C. — V.S.V.	4—0
Wageningen — Alkmaar	1—2
De Graafschap — S.V.V.	1—1
Haarlem — Limburgia	2—2

Eerste Divisie B

Rigtersbleek — R.C.H.	2—0
H.V.C. — Sittardia	afgelast
Hermes DVS — Vitesse	1—1
Heracles — GV.A.V.	0—2
Excelsior — Helmondia '55	3—1
Volewijckers — R.B.C.	0—2
K.F.C. — Roda Sport	3—1

Tweede Divisie A

O.N.A. — E.D.O.	1—0
DOSKO — U.V.S.	afgelast
Hilversum — Xerxes	afgelast
Longa — EBOH	0—3
D.H.C. — 't Gooi	2—0
Wilhelmina — Baroni	1—1
Velox — Zeist	2—2

Tweede Divisie B

Oosterparkers — N.E.C.	afgelast
P.E.C. (Z) — Zwartemeer	afgelast
Rheden — Heerenveen	1—2
Oldenzaal — Tubantia	3—1
Enschedese Boys — Be Quick	1—1
Veendam — Go Ahead	0—1
Velocitas — Zwolse Boys	3—1

AMATEURS

Eerste klasse A

O.S.V. — Laakkwartier	afgelast
De Spartaan — Emma	4—0
C.V.V. — Gouda	1—2
Quick — U.V.V.	1—1
Unitas — V.C.S.	3—1
D.C.G. — D.W.V.	0—0

Eerste klasse B

Sneek — Quick '20	afgelast
Quick (N) — W.V.V.	4—1
E.S.C.A. — Z.A.C.	afgelast
Hengelo — Borne	afgelast
Zwaagwesteinde — Be Quick (Zutphen)	2—0
W.V.C. — Alcides	3—2

Eerste klasse C

Heer — Kimbria	5—1
Spcl. Irene — Vlissingen	3—1
Hoensbroek — Spcl. Emma	0—2
Roermond — Boxtel	1—4

Brazilië werd Wereldkampioen Basketball

Santiago. — Brazilië heeft het toernooi om het wereldkampioenschap basketball heren, dat te Santiago werd gehouden, gewonnen. In de laatste wedstrijd versloeg het team, voor 25.000 toeschouwers, de ploeg van Chili met 73—49 (ruststand 37—21).

In het eindklassement bezet Brazilië de eerste plaats met 11 punten uit 6 wedstrijden. Amerika, dat uit 6 ontmoetingen 10 punten vergaarde, staat tweede in het eindklassement. Rusland en Bulgarije, die weigerden tegen Nationalistisch China uit te komen, werden door de Internationale Basketball Federatie gedeklasseerd en staan thans op de laatste plaatsen in de eindrangschikking.

Subt verslaat Jong Curacao met 5—1

Willemstad. — In een matig gespeelde wedstrijd behaalde SUBT gisteren haar negende kompetitiezege door het elftal van Jong Curaçao met 5—1 te verslaan.

Tot voor de rust bood Jong Curaçao goede tegenstand en ofschoon SUBT in de meerderheid was, werd er in deze periode slechts eenmaal gescoord. Het was rechtsbuiten Wijman, die na ongeveer een kwartier spelen roos trof en zijn ploeg de leiding bezorgde. Zoals eerder vermeld, ging met de stand van 1—0 voor SUBT de rust in.

Na halftime lieten de SUBT-spelers er geen twijfel aan bestaan wie de sterkste was. De jongens van Kintjan scoorden er na de rust vier doelpunten bij, terwijl aan de andere kant Jong Curaçao slechts eenmaal het vijandelijk net kon vinden.

Door deze zege is het totaal aantal kompetitiepunten van SUBT gestegen tot een totaal van 17, dat is zes meer dan het totaal van Centro Dominguito, dat op de tweede plaats gerangschikt staat.

In verband met de wedstrijden, die F.C. Zürich uit Zwitserland op Curaçao zal spelen, is er wederom enige stagnatie in de kompetitie veroorzaakt. Doch het publiek heeft twee goede wedstrijden in het vooruitzicht. Woensdag speelt Centro Dominguito tegen Zürich en vrijdagavond zal SUBT het opnemen tegen het team dat op de derde plaats staat in de Zwitserse kompetitie.

De ranglijst van de C.V.B.-kompetitie in de A-klasse ziet er na de wedstrijd van gisteren als volgt uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpt v.	doelpt t.	p.
SUBT	9	8	1	0	25	10	17
C Dom.	8	5	1	2	16	11	11
Sithoc	8	4	2	2	16	9	10
J. Holl.	8	4	0	4	16	12	8
Vesta	8	3	1	4	10	13	7
J. Col.	8	2	2	4	17	15	6
Rivers.	8	1	3	4	12	21	5
J. Cur.	9	1	0	8	5	26	2

In het Bislet Stadion te Oslo werd de landenschaatswedstrijd Nederland-Noorwegen gehouden. Op de foto: De Nederlanders van den Bergh en Jan Pesman tijdens een rustplaats.

R. C. C. Tenniskampioenschappen

George Phillip kampioen na indrukwekkende zege op RUBEN FLORES

Willemstad. — Zaterdagmiddag werd op Mundo Nobo de final-set gespeeld tussen Ruben Flores en George Phillip voor de clubkampioenschappen van RCC voor de A-klasse.

Een week geleden hadden beide spelers in een goed gespeelde wedstrijd elk 2 sets gewonnen, helaas moest de final-set oen wegens de duisternis naar een latere datum worden verschoven.

In deze final-set nu toonde Flores zich aanvankelijk de sterkste, Phillip is een speler, die eerst na voldoende „warming-up" tot zijn beste spel komt. Het was dan ook niet verwonderlijk, dat Flores met 3-0 voor kwam te staan. Via 3-1 werd het 5-1 voor Flores. Toen iedereen dacht dat de overwinning Flores niet meer kon ontgaan en het haast onmogelijk leek, dat Phillip de achterstand zou inlopen, toonde laatstgenoemde dat hij nog altijd tot één van de sterkste Antilliaanse spelers behoort.

Op waarlijk grootse wijze wist Phillip achtereenvolgens 6 games te winnen, waardoor hij op verdiende wijze deze final-set met 7-5 op zijn naam bracht en hierdoor beslag legde op de RCC tennistitel 1958.

De voorzitter van RCC, de Heer Chundro, ging hierna over tot de utireiking van de prijzen aan de winnaars en finalisten van de C-, B-, en A-klasse. Hij deed dit op de hem gebruikelijke en vlotte wijze, waarbij hij vooral woorden van dank richtte aan Ch. de Jongh en I. Mei, die tot het welslagen van deze kampioenschappen in zulk een belangrijke mate hebben bijgedragen.

Hiermede behoren de RCC tenniskampioenschappen van 1958 weer tot het verleden. Over het geheel genomen is het tournooi geslaagd te noemen, alleen is het te hopen, dat de kampioenschappen voor 1959 in een sneller tempo afgewerkt zullen worden en dat het onnodig uitstellen en verschuiven van het opgestelde programma zoveel mogelijk vermeden zal worden.

Prins Bernhard op reis door Zuid-Amerika

Den Haag. — Prins Bernhard is van Schiphol vertrokken voor een reis van ongeveer 4 weken naar enige landen in Zuid-Amerika.

Allereerst begeeft hij zich naar Chili, waar hij in Vina del Mar in zijn hoedanigheid van president van de Fédération Equestre Internationale het Amerikaans hippisch kampioenschap, waaraan ook Europese ruiters deelnemen, zal bijwonen. Tijdens zijn verblijf in Chili zal de Prins ook een bezoek brengen aan de president van dat land.

Op 9 februari vertrek Z.K.H. voor een driedaags officieel bezoek naar Paraguay. In dat land zal hij o.m. besprekingen voeren met regeringsautoriteiten en vertegenwoordigers van handel en industrie. Hij zal ook de Nederlandse kolonie ontvangen. Ook staan tochten op het programma naar de onlangs in ontginning gekomen gebieden van Paraguay.

Op 13 februari zal de Prins naar Brazilië dooreizen. Het voornaamste doel van het bezoek aan dit land is een tocht van enkele dagen langs de Nederlandse landbouwkolonies Carambei, Castrolanda en Monte Alegre in de staat Parana, en Holambra in de staat Sao Paolo. De Prins zal in deze nederzettingen een indruk kunnen krijgen van de ontwikkeling van de Nederlandse landbouw-emigratie in Brazilië. Hij zal daar ook bij Nederlanders of oud-Nederlanders logeren. Na deze tocht zal Z.K.H. de gast zijn van de gouverneur van de staat Sao Paolo in de gelijknamige stad, alwaar hij, overeenkomstig zijn wens, gelegenheid zal hebben met vertegenwoordigers van handel en industrie in kontakt te komen.

De Prins zal ook aandacht besteden aan de aldaar gevestigde Nederlandse bedrijven en de talrijke leden van de Nederlandse kolonie. Hij zal hun klubhuis in Pirituba bezoeken.

Op 18 februari komt de Prins in Rio de Janeiro aan, waar hij bezoeken zal brengen aan verschillende autoriteiten. Op 20 februari zal hij de gast zijn van president Kubitschek in Brasilia, de in aanbouw zijnde nieuwe hoofdstad van Brazilië. Ook in Rio de Janeiro zal Z.K.H. de Nederlandse kolonie ontvangen.

Vermoedelijk op 21 februari zal de Prins Brazilië verlaten teneinde op enige dagen voor een privé bezoek in Mexico te verblijven.

BOKSNIEUWS

New York. — Tony Anthony, nummer één op de lijst van uitdagers voor de wereldkampioen in het halfzwaargewicht, Archie Moore, heeft zaterdag te New York bij verrassing op punten verloren van Reuben Vargas. Het gevecht ging over 10 ronden. Vargas, een niet-geplaatste bokser, won op beslissing van de scheidsrechter en één der juryleden.

Milaan. — De Nederlandse halfzwaargewicht Willy Schagen heeft zaterdagavond in Milaan door k.o. in de tweede ronde verloren van de Italiaanse kampioen San[illegible] Am[illegible]ti. Het gevecht was afgesloten op 8 ronden.

JOHANNESEN werd Europees Schaatskampioen

Goeteburg. — De Noor Knut Johannesen is Europees schaatskampioen geworden. In het eindklassement over 4 afstanden (500, 1500, 5000 en 10.000 meter) eindigde hij op de eerste plaats met 198.805 punten. De Fin Jaervinen werd tweede met 190.127 punten. De eerste Nederlander was Pan Pesman, die met 191.663 punten vijfde werd. Van de overige Nederlanders werd Wim de Graaff met 194.258 punten tiende, Kees Broekman werd veertiende met 196.032 punten en Joen van den Berg zestiende.

Op de tweede en laatste dag werd ook de 10.000 meter verreden. Deze leverde een zege op voor de Noor Johannesen in de zeer goede tijd van 16 min. 49.1 sec. De Nederlander Jan Pesman werd met 16.56.4 tweede vóór de Noor Seiersten met 16.58.5. Kees Broekman werd tiende met een tijd van 17.31,7; Van den Berg elfde in 17.36,5 en De Graaff dertiende in 17.38.9.

Zal Santo Domingo diplomatieke betrekkingen met VENEZUELA verbreken ?

Naar vernomen wordt, zou de verbreking van de diplomatieke relaties tussen de republiek Santo Domingo en Venezuela aanstaande zijn. Volgens de berichten zou president Trujillo dit voor de gelegenheid van de installatie van president Rómulo Bethencourt van Venezuela bekend maken.